

Parivartio

No: 4 VARSINAIS-SUOMEN RESERVILÄISPIIRIEN LEHTI

60. vuosikerta

26.8.2021

Laitilassa marssittiin isien alkumarssi jatkosotaan

s. 4

ResUL:n ampuma-
mestaruuksista
kisattiin
paahteessa

s. 3

Vapaaehtoinen
maanpuolustus-
koulutus rakentaa
suorituskykyä

s. 5

Saariston
Vapaajoukko
sai viimein
muistokivensä

s. 6

Reserviläisaktiivi
Pauli Hyytiäinen
on poissa

s. 7

Synkkä tie
jatkosotaan

s. 8-9

Länsi-Balkan
suurvaltojen
puristuksessa

s. 10

PÄÄKIRJOITUS

HENGENRAVINTOA

Liki viimeistä viedään

Kädessäsi on luettavana päätoimitajakauteni 52. Parivartio. Se tulee olemaan kauteni toiseksi viimeinen eli lokakuun lehdestä tulee kauteni viimeinen. Olen siirtymässä kiireisten eläkeläisten joukkoon marraskuun alusta. Mitä tulevaisuus sitten tuo tullessaan, sen aika näyttää.

Parivartio on pysynyt piirilehtien parhaimmistossa erityisesti toimituspäällikkö **Teemu P. Peltolan** ja taittaja **Anni Mäkisen** ammattitaidon ansiosta. Ilman ammattitaitoisia kirjoittajia ei lehti tietenkään olisi kiinnostava. Tästä kiitokset **Seppo Posiolle**, **Tuula Rahkoselle**, **Seppo Ruohoselle**, **Eero Joutsikoselle**, **Tuomo Hirvoselle** ja aluetoimiston päälliköille sekä kaikille yhdistyksille, jotka ovat juttuja lehteen tuottaneet.

Tämän lisäksi Parivartion tukirenkaan jäsenet ovat suurella panostuksella mahdollistaneet lehden taloudellisen turvan. Partion tukirenkaan suojelijana Porin prikaatin komentajat ovat antaneet lehdelle suuren tuen ja avun. Tästä erityiskiitos prikaatin edelliselle komentajalle prikaatinkenraali **Mika Kalliomalle**. Erityiskiitokset myös piirien yhteisen viestintätoimikunnan työpanokselle.

Ilman lukijoita ei lehteä tietenkään tarvita. Palautteet, niin positiiviset ja negatiiviset, ovat olleet minulle erityisenä ponttimena tuottaa jokaisesta lehdestä aina edeltävää lehteä parempi tai ainakin yhtä hyvä. Koronapandemia on väijäämättä tuonut myös omat haasteensa lehden tekoon, mikä on konkreettisesti näkynyt muun muassa lehden sivumäärissä.

Uuden toiminnanjohtajan hakuaika päättyi edellisen viikon sunnuntaina. Piirihallitukset valitsevat uuden toiminnanjohtajan elokuun aikana ja hän aloittaa tehtävään perehtymisen lokakuun alusta. Toivotan seuraavalle päätoimittajalle hyvää tulevaisuutta lehden tekijöiden, kirjoittajien, tukijoiden ja lukijoiden kanssa.

Maanpuolustuskurssin 236 avajaisissa puolustusvoimain komentaja kenraali **Timo Kivinen** totesi muun muassa: ”Tulevasa puolustusselonteossa linjataan Suomen puolustuskyvyn ylläpidon ja kehittämisen päälinjat tällä vuosikymmenellä. Puolustusvoimien näkökulmasta nykyinen puolustusratkaisu kestää kuluvan vuosikymmenen mukanaan tuomat paineet. Puolustuksemme perustana ovat edelleen tunnetut strategiset valintamme, joiden taustalla on kansalaisten maanpuolustustahto.

Hyvänolon tunteeseen ei ole kuitenkaan muuttuvassa maailmassa varaa. Puolustuksen toteuttamistapoja on kehitettävä toimintaympäristön, teknologian, sodankäynnin ja yhteiskunnan muutosten mukaisesti. Yhä monitahoisempien uhkien ennaltaehkäisyyn, hallintaan ja torjuntaan tarvitsemme sekä moderniin teknologiaan perustuvia järjestelmiä että asevelvollisuuteen perustuvaa laajaa reserviä.”

Selonteko tulee eduskunnan käsiteltäväksi lähiviikkojen aikana. Meidän jokaisen on hyvä seurata käsittelyä ja odottaa tulevaa päätöstä. Poliitikkojen päätös tulee linjaamaan toimintaamme niin reservin kuin kokonaisturvallisuutemme toimintamah-

dollisuuksien kannalta.

Tasavallan presidentti **Sauli Niinistö** totesi MTV:n haastattelussa: Oli Afganistanin tuleva hallinto millainen tahansa, niin selvää on ainakin se, että maasta pakenevien määrä tulee vain lisääntymään. ”Pakolaisvirrat liikkuvat jo nyt sekä pohjoiseen että etelään. Iranin ja Turkin rajoilta varmasti moni mieli eteenpäin, aina Eurooppaan asti”, arvelee Niinistö.

Odottaako meitä uudelleen samanlainen ihmisten virta kuin vuonna 2015? Aika näyttää kuinka tulee käymään.

Toivotan kaikille oikein hyvää syksyn odotusta!

Erkki Lehmus
päätoimittaja

PIIRIKIRJOITUS

Pankaa kroat liikkeelle

Kulunut vuosi on saanut yhdistykset ja järjestöt innovoimaan uusia tapoja ja aktivoida jäsenistöään. Olemme pystyneet toteuttamaan tapahtumia koronaturvallisesti, vaikka tehtävä on tuottanutkin päänsärkyä. Kesäyön marssi hajautettuna ja porrastettuna oli hyvä esimerkki vaihtoehdoista toteutuksesta.

Monenlaiset omatoimiset marssit ovat olleet tarpeellisia kunnon ylläpitämiseksi. Osallistuinmaaottelun muistomarssin haasteeseen kahden upseeritoverin kanssa tarpomalla metsäreittiä ja vaihtamalla kuulumisia – tuli siinä samalla mietittyä yhdistyksemme urheilutoimintaakin. Haastemarssin hienous oli myös mahdollisuus haastaa muita mukaan ja samalla huolehtia omasta aktiivisuudesta. Samanlaisia haastemarsseja on toteutettu monia, niille toivoisi jatkoa.

Paikalliset urheiluseurat ovat järjestäneet suunnistushaastavuuksia runsaasti. Tänä vuonna on metsään houkutellut enemmän sienestys tai marjastus – sen verran kuumaa

on ollut koko ajan. Suurin este on kuitenkin ollut se, ettei tapahtumasta ole ollut omaa kalenterissa merkintää, joka kehottaisi lähtemään rastimaastoon. Yhdistyksemme frisbeegolfkiertue alueen radoilla oli monelle ulkoilua uuden lajin parissa, ja se jää varmasti toimintakalenteriimme. Laji soveltuu hyvin reserviläistoiminnaksi ja varsinkin nuoremmalle polvelle.

Uusi Marsmars-sovellus antaa minulle palautetta viikoittain. Se kertoo, olenko liikkunut riittävästi ja rasittanut kehoani. Joillakin viikoilla viesti on jopa kysynyt, olenko pysynyt terveenä ja samalla lähettänyt tsemppiviestiä.

Parhaita hetkiä jollekin voi olla kartta kädessä samoilu, toiselle vaihteleva maasto juoksupoluilla tai pyöräillessä. Lajien kirjo ja mahdollisuudet lisääntyvät, ja kunnossa pysyminen on reserviläisellä omasta tahtotilasta kiinni. Samoillessa unohtuu stressi ja kunto kasvaa. Runoilija **Aleksis Kiven** sanoin: Metsän poika tahdon olla, Sankar'

jylhän kuusiston. Tapiolan vainiolla Karhun kanssa painii lyön, Ja maailma jääköön.

Liikunnallista loppukesää ja syksyä!

Hannu Pölönen
Varsinais-Suomen
Reserviupseeri
1. varapuheenjohtaja

Pää kylmänä kotirintamalla

”...jonka kautta myös olemme uskossa saaneet pääsyn tähän armoon, jossa me nyt olemme, ja meidän kerskauksemme on Jumalan kirkkauden toivo. Eikä ainoastaan se, vaan meidän kerskauksenamme ovat myös ahdistukset, sillä me tiedämme, että ahdistus saa aikaan kärsivällisyyttä, mutta kärsivällisyys koettelemuksen kestämistä, ja koettelemuksen kestäminen toivoa; mutta toivo ei saata häpeään; sillä Jumalan rakkaus on vuodatettu meidän sydämiimme Pyhän Hengen kautta, joka on meille annettu.” (Paavalin Kirjeestä Roomalaisille, luvusta 5.)

Viimeisen parin vuoden aikana on koeteltu ihmisten kestävyyttä. Eikä vain ihmisten vaan myös yritysten ja organisaatioiden. Pandemia on koetellut kestävyyttä poikkeuksellisella tavalla. Ei ole liioiteltua sanoa, että ihmiset ovat kärsineet ja koettelemuksissa on ollut kestämistä.

Oma lukunsa on tietysti itse covid 19:ksi nimetty sairaus, mutta ennen kaikkea tuon inhottavan sairauden torjunta on koetellut kansakuntien ja ihmisten kestävyyttä. Pandemian torjunta on ollut poikkeuksellinen osoitus koko maailman yhteisestä tahtotilasta pyrkiä nujertamaan tappava pandemia.

Kuten viime viikkojen tilastot osoittavat, on torjuntatyö hidasta ja hyvin vaikeaa. Rokotukset tuovat paljon kaivattua apua, mutta viheliäinen tauti tuntuu muuntuvan jatkuvasti, ja sen pysäyttäminen vaikuttaa hyvin vaikealta. Oman vaikeutensa pandemian torjunnassa on tuonut erilaiset huhut, valheet ja hämmäntämistarkoituksessa synnytyt puheet ja kirjoitukset.

Kaikissa kriiseissä leviävät huhut ja tarinat. Mahdolliset viholliset käyttävät tätä hyväkseen. Huhuilla ja tarinoilla saadaan lietsottua eripuraa ihmisten ja viranomaisien välille. Näin näyttää jälleen kerran tässä pandemiakriisissä käyneen. Monenlaisia lääketieteen ”asiantuntijoita” tuntuu nousevan esille sieltä ja täältä. Näkemyksiä ja ajatuksia on niin moneen suuntaan, että niitä on vaikea hahmottaa. Yhteistä niille kaikille on kuitenkin viranomaiskriittisyys ja eripuraa luominen ihmisten keskuuteen.

Aiemmat kokemukset kriiseistä ovat kuitenkin opettaneet, että yhtenäinen kansakunta selviää kriiseistä parhaiten. Vaikka aiheita kritiikkiin voisi jossain kohtaa olla, on kriisistä selviytymisen tärkein edellytys, että luotamme viranomaisiin ja toimimme yhteisen edun nimissä. Kriisin jälkeen voidaan arvioida miten meni mutta sen aika ei ole vielä.

Nyt on, perinteisiä käsitteitä lainaten, ”kotirintaman” pidettävä pää kylmänä, ei saa lähteä huhujen levittämisen tai minkään huuhaan perään, vaan tämä pandemia voitetaan nykyaikaisella lääketieteellä ja viranomaisohjeita noudattaen. Muuta tietä ei ole. Tämä kaikki vaatii meiltä kärsivällisyyttä ja kestävyyttä. Me pystymme siihen, koska kärsivällisyyden takaa loistaa toivo.

Heikki Arikka

Parivartio

4/2021

Rykmentintie 15, 20810 TURKU, matkapuh. 040 160 8001, sähköposti vsres@co.inet.fi

Päätoimittaja

Erkki Lehmus
040 160 8001
vsres@co.inet.fi

Toimituspäällikkö

Teemu P. Peltola
parivartio@gmail.com

Julkaisija

Varsinais-Suomen Reserviupseeri ry
Varsinais-Suomen Reserviläispiiri ry

Toimitusneuvosto

Marko Silvander
Kari Nummila
Tapio Peltomäki
Jussi Posio
Tuula Rahkonen
Olli Alho

Taitto ja kuvankäsittely

Salon Seudun Sanomat Oy

Painopaikka

Salon Lehtitehdas 2021

Pankki

Turun Seudun Osuuspankki
Pääkonttori
FI68 5710 0420 0801 37

Jäsenistömme on ostokykistä ja useita ammattialoja edustavaa.

Lehden painos 5 000 kpl
Seuraava numero ilmestyy **26.10.2021**
Aineisto toimitukseen **4.10.2021**

ResUL:n ampumamestaruuksista kisattiin paahteisissa tunnelmissa

Hiki valui Huovinrinteellä

Tuula Rahkonen

Tuula Rahkonen

Reserviläisurheiluliiton SM-ampumamestaruuksista kisattiin varsin hikiissä tunnelmissa Säkylän Huovinrinteellä 3. heinäkuuta. Järjestelyvastuussa olivat tänä vuonna varsinaissuomalaiset reserviläispiirien aktiivitoimijat ja lajin harrastajat sekä lajista muuten kiinnostuneet.

Reserviläisammunnoissa kilpailtiin kolmen hengen joukkueissa kahdessa eri sarjassa H ampujan iän mukaan ja sukupuoleen katsomatta. Ammunnoissa kilpailtiin sekä kivääri- (RA1 ja RA2) että pistooliammunnoissa (RA3 ja RA4) paikallaan oleviin ja kääntyviin tauluihin sarjoissa H ja H50. Pistooliammuntojen johtajana toimi **Pekka Tuominen** ja kivääriammuntoja johti **Tero Mäntylä**.

Kilpailupäivä aloitettiin juhlallisesti lipunnostolla. Porin prikaatin apulaiskomentaja, eversti **Riku Suikkanen** toivotti kilpailijat puolustusvoimien puolesta lämpimästi tervetulleiksi Säkylän Huovinrinteelle. Tervehdyksessään eversti Suikkanen korosti reserviläisten ampumataidon tärkeyttä ja oli iloinen siitä, että taitoja harjoitetaan ja ylläpidetään myös vapaa-aikana. Lisäksi hän kiitti reserviläisjärjestöjä hyvästä yhteistyöstä ja toiminnasta sekä toivotti kaikille oikein hyvää kilpailupäivää sekä hyviä tuloksia ja onnistumisia.

Kilpailun johtajana toiminut **Johannes Kossila** oli puolestaan iloinen siitä, että kilpailu pystyttiin koronaturvallisesti järjestämään. Ison kiitoksen Kossila esitti vapaaehtoiselle toimitsijajoukolle. Lisäksi hän kiitti Porin prikaatia, sillä ilman puolustusvoimien tukea tällaista kilpailua ei olisi ollut mahdollista järjestää.

Kilpailun teknisenä asian tuntijana toiminut **Marko Patrakka** muistutti kilpailijoita hellepäivän edellyttämästä riittävästä nesteytyksestä ja toivoi kaikilta rehtiä kilpailua. Patrakka oli tyytyväinen kilpailun järjestylihin ja läpivientiin. Hänen mukaansa radat olivat aivan erinomaisia ja mahdollistaisivat isompienkin kilpailujen järjestämisen.

– Puitteet Huovinrinteellä ovat mahtavat ja tänne on helppo tulla.

Patrakka oli kuitenkin hiukan huolissaan lajin tulevaisuudesta.

– Turvallisuussyistä kilpailusta jäi monta kovatasoista ampujaa pois, hän harmitteli.

Ensi vuonna Oulussa järjestettävät kilpailut näyttävät mihin suuntaan ollaan menossa.

Kilpailuun osallistui tällä kertaa myös kaksi naisampujaa.

Säkylän varuskunnan ampumaradat tarjosivat erinomaiset puitteet kisoille.

Hiekkaa käsiin ennen ammusta

Pekka Tuominen mukaan kilpailupaikoilla kaikki sujui hyvin. Ampujat olivat rentoja ja ampuivat hikiistä oloista huolimatta hyviä osumia. Toimitsijat hoitivat tehtävänsä hyvin ja kaikki asiat olivat järjestyksessä, jotta ammunnat saatiin vietyä läpi sujuvasti. Päivän aikana oli hyvä fiilis ja kaikki tekeminen oli hallinnassa koko kilpailun ajan. Kilpailu käytiin läpi nopealla temmolla – liekö syynä varsin helteinen sää.

– Vaikka kisa oli nopea-tempoinen, niin kukaan ei kuitenkaan hosunut. Vettä meni ja kädet hikoilivat. Välillä kädet olivat niin märät, että se hankaloitti aseesta kiinni pitämistä. Osa ampujista joutui laittamaan käsiinsä hiekkaa ennen kuin ottivat aseesta kiinni, totesi Tuominen naurahtaan.

Kilpailupäivänä paikalla

oli myös iloisesti palveleva Säkylän sotilaskotiyhdistys. Sotkuautossa oli tarjolla muun muassa kahvia ja munkkeja. Munkkien suosio yllätti taas jälleen kerran.

Kilpailun tulospalvelusta vastasi **Kimmo Qvist** apureineen. Parhaan ampujan palkinnon sai **Ollipekka Seppälä** Pirkanmaalta tuloksella 452. Toiseksi paras oli **Pasi Oikarinen** Lapista (451) ja kolmanneksi tuli **Jukka Junttila** Pohjois-Pohjanmaalta (448).

Kilpailun johtajana toiminut Johannes Kossila kiitti kaikkia kilpailutapahtumaan osallistuneita onnistuneesta kisapäivästä.

– Kaikki meni hyvin ja toimitsijat hoitivat tehtävänsä hyvin. On helppo järjestää tapahtumia, kun piirissä on osaajia, totesi Kossila tyytyväisenä.

Erityisen iloinen hän oli liiton taholta tulleesta kiitoksesta.

Oululaiset opissa

Seuraavien SM-kilpailujen järjestäjät, oululaiset, olivat Säkylässä saamassa oppia omaa tapahtumaansa varten.

– Toivovasti he saivat riittävästi tietoja ja pystyvät vielä parantamaan jossain kohdissa, sillä ainahan asiat voidaan tehdä vielä paremmin, Kossila sanoi.

Erityiskiitokset Kossila esitti ammuntojen johtajille Pekka Tuomiselle ja Tero Mäntylälle sekä piirien toiminnanjohtaja **Erkki Lehmukselle**, joka vastasi kilpailujen valmisteluista ja toimi tapahtuman puuhamiehenä. Lisäksi Kossila oli kiitollinen puolustusvoimille mahdollisuudesta järjestää kilpailu Säkylässä. Ilman Porin prikaatin tukea tämän tasoisen kilpailun järjestäminen ei olisi ollut mahdollista.

Reserviläispiirien keskeisiä toimintamuotoja ovat muun muassa koulutus-, urheilu- ja

Kilpailujen paras ampuja oli Ollipekka Seppälä Pirkanmaalta.

Porin prikaatin apulaiskomentaja, eversti Riku Suikkanen ja kilpailun johtaja Johannes Kossila tarkkailivat toimintaa tyytyväisinä.

liikuntatoiminta. Urheilu- ja liikuntatoiminnassa korostuvat sotilastaitoja kehittävät maastojotokset ja -harjoitukset sekä ammunta ja suunnistus.

Reserviläispiirit ovat yhdesä puolustusvoimien ja muiden vapaaehtoisten maan-

puolustusjärjestöjen kanssa voimakkaasti mukana kehittämässä vapaaehtoista maanpuolustuskoulutusta muun muassa maanpuolustusyhdistysten kautta. Ampumataito on sotilaan perustaito ja puolustuskykymme perusta, jota tulee pitää yllä ja kehittää.

LYHYET

ResUL:n ampumamestaruuskisa siirtyy vuodella

Reserviläisurheiluliiton ampumamestaruuskilpailut Mikkelissä peruttiin vallitsevan koronatilanteen johdosta. Tällä hetkellä tautitilanne Mikkelin seudulla on vielä suhteellisen hyvä, mutta lähestyy kiihtymisvaihetta. Lisäksi myös sellaisilta alueilta, joissa tilanne on huono, olisi ollut tulossa kilpailijoita ja näin mahdollisuus tartunnoille kasvaa.

Liitolla ei organisaationa ole mahdollisuutta toteuttaa kilpailuissa sellaista sotilaallista kuria, jolla voitaisiin estää lähikontaktit osallistujien kesken, valvoa maskien käyttöä ja samaan aikaan huolehtia myös hygieniasta sekä pintojen desinfiointista. Maskit myös luonnollisesti aiheuttaisivat erityisesti silmälasien kanssa ampuville osallistujille huomattavia haasteita.

Kilpailu on tarkoitus järjestää Mikkelissä vuonna 2022.

Maanpuolustusseminaari siirtyy

Perinteinen, joka toinen vuosi lokakuun ensimmäisenä lauantaina järjestettävä Maanpuolustusseminaari perutaan tältä vuodelta koronapandemian vuoksi. Seminaari pyritään järjestämään ensi vuonna lauantaina 1.10.2022.

Jäsenistölle pyritään jakamaan verkon kautta tietopaketteja muun muassa puolustuselonteosta. Selonteko tulee eduskunnan käsittelyyn syysistuntokauden alussa. Materiaali ja mahdolliset linkit tullaan jakamaan yhdistyksien puheenjohtajille ja sihteereille, jotka jakavat ne edelleen jäsenille.

Pasi Välimäestä Maavoimien komentaja

Tasavallan presidentti on nimitänyt kenraalimajuri Pasi Tapio Välimäen kenraalin virkaan ajaksi 1.1.2022–31.12.2026 ja määrännyt hänet Maavoimien komentajan tehtävään 1. tammikuuta 2022 lukien.

Kenraalimajuri Välimäki on toiminut Puolustusvoimien operaatiopäällikkönä vuodesta 2019 asti. Aikaisemmin hän on palvellut muun muassa Karjalan prikaatin komentajana, Pääesikunnassa sektorijohtajana ja osastoesiupseerina sekä Afganistanissa suomalaisen kriisinhallintajoukon apulaisoperaatiopäällikkönä.

Laitilan reserviläiset marssivat isiensä sotapolun alkutaipaleen Laitilasta Uuteenkaupunkiin

Teit' isäin astumaan

Asko Tanhuanpää

Munapitäjä Laitilassa koettiin kuumana kesänä 1941 harvinaisen koskettava hetki, kun lähes 870 muun Laitilan miehen joukossa kohti Uudenkaupungin rautatieasemaa ja jatkosotaa marssinut Tauno Perkkola kohtasi kaksi lastaan kotitalonsa edustalla. Isä antoi evääksi saamansa, siihen aikaan harvinaiset appelsiinit, vajaan viiden vuoden ikäiselle pojalleen Pekalle ja tämän kaksi vuotta nuoremmalle pikkusarelle Riitalle.

– Jalkaväkirykmentti 56:n riveissä taistellut isämme oli siinä vaiheessa eli kesäkuussa 1941 vielä sotapolkunsu alussa. Hän oli yksi niistä onnekaista, jotka saivat palata terveenä kotiin perheensä luokse. Lapin sotaan ei isä enää onneksi joutunut, vaan hänet kotiutettiin syksyllä 1944, nyt 84-vuotias Pekka Perkkola selvittää.

Jatkosotaa edeltäneessä hetkessä oli lähes päivälleen 80 vuotta myöhemmin harvinaisen koskettavaa historian havinaa, kun reilut kolmekymmentä laitilalaista reserviläistä marssi sotaan lähteneiden Laitilan ja Kodisjoen miesten jalanjäljissä näiden sotapolun 20 ensimmäistä kilometriä.

Tälläkin kertaa appelsiinit vaihtoivat omistajaa, mutta nyt oli pojan eli Jussi Perkkolan vuoro ojentaa ne isälleen Pekalle. Paikka oli liki täsmälleen sama kuin edelliselläkin kerralla.

Muistomarssin Laitilan urheilukentältä Ugin entiselle rautatieasemalle organisoivat Laitilan Reservinliupseerit, mutta marssijoiden joukossa oli myös paikallisen upseeriyhdistyksen jäseniä.

– Mietimme talvella, mitä voisimme keväällä tehdä ja taisi olla juuri Perkkolan Jussi, joka ehdotti muistomarssin järjestämistä. Reitti noudatti mahdollisimman tarkkaan 80 vuoden takaista reittiä, mutta sen verran tingimme 80 vuoden takaisesta, että varustus oli nyt vapaa, järjestävän yhdistyksen puheenjohtaja Kai Sainio viestittää.

Sitä Sainio ei sanonut ääneen, että täyspakkaus ja sarkapuku olisivat melko varmasti karsinut 30 asteen helteessä osanottajia kovalla kädellä. Kiitos sotavuosina kokeimman nuoruutensa uhraanneiden

Sirppujoki ylitettiin Sorolantien vanhaa kivisiltaa pitkin.

Hetki oli koskettava, kun Jussi Perkkola (vas.) ojensi kaksi appelsiinia isälleen Pekka Perkkolalle.

miesten, oli tämän päivän marssijoilla nyt vapaus valita.

Ehjänä kotiin

Matkaan Laitilasta Uuteenkaupunkiin kului tällä kertaa taukoineen noin neljä ja puoli tuntia. Matkalla oli kaksi tankkauspistettä, joita hoitivat Jarmo Mäki-Arvela, Esa Uusikartano ja Torsti Karuranta.

– Tuskin olen ainoa, jonka mieleen nousi marssin aikana ajatus siitä, että me saamme palata varmasti ehjinä takaisin kotiin. Sen mahdollistivat ne miehet, jotka lähtivät Laitilasta matkaan vuonna 1941. Siihen aikaan Laitilassa oli noin 8 000 asukasta, joten sotaan lähti käytännössä joka kymmenes, muistuttaa Sainio.

Tulikasteensa JR56:n riveissä

Harri Suominen esittelee muistomarssin osanottajille annettua lippalakkaa.

taistelleet Laitilan miehet saivat Loimolassa Suojärvellä. Sinne jäi heti yli 30 laitilalaista kaatuneina.

– Oma isoisäni oli hänkin JR56:n miehiä, mutta sodasta hän ei kovin paljoa ikinä puhunut. Veteraanit puhuivat kokemastaan keskenään, se oli sen ajan vertaistukea, Laitilan Reserviläisten puheenjohtaja Kai Sainio muistaa.

– Itsellesi tai lahjaksi –

KUUSI VUOSIKYMMENTÄ MAANPUOLUSTUSTYÖTÄ 1959–2019

Varsinais-Suomen Reserviläispiirin historiateos, 384 sivua täyttä asiaa
20 € / kpl

Ota yhteys joko oman yhdistyksesi puheenjohtajaan ja sovi hänen kanssaan kappalemäärä tai toiminnanjohtajaan (vsres@co.inet.fi tai +358 40 160 8001) ja sovitaan nouto-aika sekä kappalemäärä!

Vapaaehtoinen maanpuolustus- koulutus rakentaa suorituskykyä

Otsikon mukaisesti vapaaehtoinen maanpuolustuskoulutus rakentaa suorituskykyä ja on erityisesti paikallispuolustuksen näkökulmasta merkittävä toimija paikallisjoukkojen osaamisen kehittämiseksi ja ylläpitämiseksi. Alueuimiston kannalta vapaaehtoinen maanpuolustuskoulutus ja sitä järjestävä Maanpuolustuskoulutusyhdistys ovat keskeisessä asemassa paikallisjoukkojen suorituskyvyn muodostumisessa.

Vapaaehtoista maanpuolustuskoulutusta säätelevään lakiin tehty muutos, ja lain kautta tarkentuneet toimintatavat eivät suinkaan pienentäneet MPK:n roolia reservin koulutuksessa, vaan rooli erityisesti yksilön sotilastaitojen kehittäjänä on jopa lisääntynyt. Alku on ollut luonnollisesti vielä hakemista ja toimintatapojen selkeyttämistä, jota Koronan tarjoamat rajoitteet eivät suinkaan ole helpottaneet, mutta vähitellen asiassa päästään täyteen vauhtiin, ja ainakin Heikkilän alueella on selkeä ja yhtenevä näkemys alueuimiston ja MPK:n välillä siitä, miten toimintaa viedään eteenpäin.

Reservin suorituskyvyn luomiseksi kertausharjoitukset (KH) ovat luonnollisesti keskeisin ja kansan keskuudessa se tunnetuin elementti, joilla joukkojen osaamista kehitetään huippuunsa ja tehostetaan sotilaallisen maanpuolustuksen valmiuksia. Kertausharjoitusten järjestämisestä ja toimeenpanosta

vastaa Puolustusvoimat ja niihin käsketään henkilöstöä sodan ajan joukkokokonaisuuksina, jolloin käsky harjoitukseen tulee oman sodan ajan sijoituksen perusteella.

Kertausharjoitusvuorokaudet kohdentuvat pääosin liikkuvien operatiivisten joukkojen harjoittamiseen ja paikallispuolustukselle jää näistä vuorokausista selkeästi pienempi osuus. Paikallisjoukkojen kertausharjoitusvuorokaudet joudutaan suunnittelemaan hyvinkin tarkasti ja kaikille paikallispatallioon joukoille ei säännöllisesti kyetä harjoitusvuorokausia tarjoamaan.

VEH:istä SOTVA:an

Erityisesti paikallispuolustukseen jäävää KH-vajetta paikataan Puolustusvoimien järjestämällä vapaaehtoisilla harjoituksilla (VEH). Harjoituksia järjestetään pääosin joukkokokonaisuuksina ja myös niihin kutsutaan henkilöstöä ensisijaisesti sodan ajan sijoitusten perusteella. VEH:a järjestetään luonnollisesti paikallisjoukkojen lisäksi myös operatiivisille joukoille.

VEH:t järjestetään omana harjoituskokonaisuutenaan joko tilanteen mukaisina sovellettuina harjoituksina tai tehtäväkohtaisina harjoitteina matriisikoulutuksen periaatteella. VEH:a harjoitusvuorokausia käytetään paljon myös varsinaisiin kertausharjoituksiin valmistavina koulutustapahtumina.

Puolustusvoimien johtama ja järjestämä harjoitustoiminta keskittyy siis pääosin joukkojen ja joukkokokonaisuuksien harjoittamiseen, ja niihin harjoituksiin kutsutaan henkilöstö sodan ajan sijoituksen perustuen. Koska Puolustusvoimien resurssit eivät pelkäästään riitä tarvittavien sotilaan yksilötaitojen, osaamisen ja suorituskyvyn muodostamiseksi, niin erittäin merkittävänä osana joukkojen suorituskyvyn kehittämistä ja reserviläisen koulutuspolkua ovat MPK:n järjestämät sotilaallisia valmiuksia (SOTVA) palvelevat koulutustapahtumat.

SOTVA-koulutus toteutetaan MPK:n kursseina ja kurssien järjestämisestä vastaa MPK. Puolustusvoimien tehtävä on ohjata ja valvoa kurssien toimeenpanoa. SOTVA-kurssien sisältö perustuu Puolustusvoimien operatiivisista perusteista ja tarpeista johdetuin opetustavoitteisiin. Kurssit tähtäävät yksilön sotilastaitojen ja kokonaisvaltaisen toimintakyvyn kehittämiseen. Kurssilla luodaan, yksilön osaamisen kehittymisen kautta, perusta joukkokohtaisille harjoitteille ja henkilöiden sijoittamiselle oikeanlaisiin sodan ajan joukkokoonpanoihin.

Kurssille voivat ilmoittautua VapE:n 20§ mukaisesti kaikki 18 vuotta täyttäneet henkilöt riippumatta henkilön sodan ajan sijoituksesta tai sijoittamattomuudesta. Kurssille ilmoittaudutaan MPK:n

ohjeistamalla tavalla. Alueuimiston tehtävänä on ennen kurssin toimeenpanoa tarkastaa kurssin sisältö ja hyväksyä osallistujat sekä kurssin aikana tarkastaa ja valvoa kurssin toteutusta. SOTVA-kurssilla tukeudutaan Puolustusvoimien tiloihin ja alueisiin sekä materiaaliin, mutta koulutuksen toimeenpanosta vastaa MPK ja sen sitoutunut erittäin laadukas kouluttajajhenkilöstö. Ilman tätä henkilöstöä reservin kokonaisvaltaisen koulutuksen järjestäminen olisi lähes mahdotonta.

SOTVA-kurssien kouluttajatehtävien lisäksi MPK:n kouluttajajhenkilöstöä käytetään Puolustusvoimien järjestämien VEH:n kouluttajina. Lisäksi ainakin Lounais-Suomessa hyödynnetään reserviläiskouluttajien osaamista myös kertausharjoituksissa, ja esimerkiksi syksyn paikallispuolustusharjoituksessa yksiköillä on ammattisotilaiden lisäksi ainakin yksi reserviläiskouluttaja. Tavoitteena on entistä enemmän toteuttaa ajatusta, että reserviläinen kouluttaa mahdollisimman paljon reserviläistä.

Aktiivisuus palkitaan

Vapaaehtoiset ja toimintaan sitoutuneet reserviläiset ovat siis yksi puolustusjärjestelmämme kulmakivistä. Aktiiviset reserviläiset takaavat sotilaallisen suorituskyvyn kehittymisen osallistumalla harjoit-

tustoimintaan varsinaisten kertausharjoitusten lisäksi vapaaehtoisuuteen perustuvissa harjoituksissa joko itse koulutettavina tai osassa harjoituksia kouluttajina.

Sotilasarvoon ylentämisen perusteena VEH:n tai SOTVA:n harjoituspäivän arvo vastaa kertausharjoitusvuorokautta. Koska kertausharjoitusvuorokausien määrä on rajallinen, niin kannustan kaikkia sotilaallisen osaamisen kehittämistä kiinnostuneita osallistumaan entistä aktiivisemmin niin vapaaehtoisiin harjoituksiin kuin erityisesti MPK:n järjestämille sotilaallisia valmiuksia kehittäville kurseille.

Aktiivista harjoituskykyä!

Petteri Iitti
everstiluutnantti
toimistopäällikkö

Lounais-Suomen alueuimisto

Katkaisematon ketju

Pitkään jatkuneista perinteistä, jotka siirtyvät sukupolvelta toiselle puhutaan usein katkeamattomana ketjuna. Tällä vuosikymmenellä useiden instituutioiden ja yhdistysten viettäessä tasavuosiaan esiin nousee toiminnan jatkuvuus ja katkeamattomuus. Pitäisikö puhua katkaisemattomuudesta? Jatkuvuuden varmistaa ainoastaan se, että on aktiivisia tekijöitä, jotka näkevät toiminnan tarkoituksenmukaiseksi ja jatkamisen arvoiseksi. Tämä edellyttää riittävän selkeän ydintehtävän, olemassa olon perusteen, tunnistamista sekä kykyä tunnistaa toimintaympäristön muutokset sekä sen asettamat vaatimukset.

Pelkäästään toimintaympäristön muutosten mukaan vapaasti heiluva ketju katkeaa aikanaan, koska uusien lenkkien kiinnittäminen vanhan jatkoksi muodostuu liian vaikeaksi. Parhaaseen tulokseen ketjun jatkamisessa varmaankin päästään, jos tekijät tuntevat ketjun aiemman rakenteen ja tekotavat sekä omaavat selkeän käsityksen miten tulisi jatkaa seuraavien lenkkien kohdalla. Keskeistä on kuitenkin ymmärtää miksi ketju on olemassa ja mihin sitä tarvitaan.

Historian tuntemus

Suomalaisten itsenäisyysajatus ja kansallistunne on aina liittynyt

vahvasti historiaan. Yhteiset kertomukset Porvoon valtiopäivistä aina hyvinvointivaltion luomiseen ovat samalla sisältäneet ajatuksen jatkuvasti kehittyvästä ja eteenpäin menevästä yhteiskunnasta. Kulunut vuosikymmen on ainakin nuorempien sukupolvien mielessä ensimmäistä kertaa haastanut jatkuvan kehityksen ajatuksen.

Suurvaltojen väliset jännitteet kasvavat, metsät palavat, taudit riivaavat, talous heittelehtii ja länsimaissa odotettu elinikäkään ei välttämättä enää nouse. Silti pääosa meistä on valmiita käyttämään omaa aikaansa vapaaehtoisesti jonkin yhteisen hyvän edistämiseen samalla uskoen kestäviin tuloksiin.

Historian tuntemus auttaa osaltaan jaksamaan vaikeampinakin hetkinä. Kun omat tilapäiset tai vähän pysyvämmätkin vaikeudet kykenee suhteuttamaan aiempien sukupolvien kokemuksiin haasteisiin, joita vielä silloin kutsuttiin ongelmiksi tai vitsauksiksi, saavat arjen tapahtumat uuden perspektiivin. Toivottavasti suomalaisten korkea koulutustaso varmistaa historian tuntemuksen ja parhaassa tapauksessa ymmärryksen myös tulevaisuudessa huolimatta koulutusjärjestelmämme uudistuksista.

Yhdistysten osalta koronan hyljentyä arkeen saattaakin löytä eräs varsin paperin makuinen

vinkki. Jos tasavuodet lähestyvät tai edellisestä historioteoksesta on jo aikaa, niin nyt saattaa olla aika kahlata läpi ja paketoita houkuttelevaan pakkaukseen menneet vuosikymmenet. Monessa yhdistyksessä historia painettiin kansiin 1990-luvulla ja 2000-luvun alussa, mutta kuluneen vuosituhaten tapahtumat ja tekijät ovat vielä jääneet odottamaan muistiin merkittäjäänsä.

Huolellisesti, mutta samalla houkuttelevasti laadituista muistelmista on iso apu myös tuleville ketjun lenkeille, jotka jatkavat toimintaa eteenpäin ja tuskailivat samankaltaisissa tilanteissa tulevina vuosikymmeninä. Ketjua on helpompi jatkaa, kun tietää miten ja mistä materiaalista aiemmat lenkit on taottu.

Murtokohdan havaitseminen

Jotemme jäisi tälläkään pelkäsi ajopuiksi maailman tapahtumien pyörteissä on tärkeää tunnistaa murtokohta tai sotilastermein murtokohta. Hyökkäyksessä murtokohdan keskitetään riittävä voima tavoitteeseen pääsemiseksi. Samoin on toimittava nyt koronavuotena, jotka voivat olla monen yhdistyksen ja yksilön murtokohdan. Pandemian johdosta perinteiset toimintamuodot ovat tauolla jo toista vuotta ja uusia jäseniä

mukaan toimintaa on haastavaa houkutella. Harvassa yhdistyksessä myöskään hallituksen jäsenet tai muut vastuunkantajat ovat nuorentuneet korona-aikana.

Onnistuneen läpimurron keskeinen elementti on tulivalmistelu. Hyvät valmistelut, aikautus ja yhteistoiminta ratkaisevat menestyksen. Nyt on oikea hetki pohtia miten, koska ja millä joukoilla hyökkäys käynnistetään ja viedään välitavoitteeseen sekä siitä eteenpäin. Ennen mahdollista rintamavastuun vaihtoa on myös varmistettava, että kokeneemman joukon tiedot ja osaaminen saadaan siirrettyä järjestelmällisesti tuoreille ja innokkaille tulijoille. Oikealla hyökkäyshengellä varustettu joukko myös muistaa, että läpimurtoa tulee seurata takaa-ajo ja taistelukokemuksen ylläpito.

Kun nykyisestä hankalasta tilanteesta päästä läpi, ei pidä jäädä lepäilemään paikalleen ja tyytyväisenä todeta, että toimintaa voidaan jatkaa kuten joskus aikoinaan. Jotta menetetyt vuodet ja potentiaaliset jäsenet tavoitetaan, on tempoa pidettävä yllä. Generalissimus Su-
vorov taisi puhua jatkuvan paineen periaatteesta. Tuore ja reipas toiminnan jatkaminen edellyttää meiltä kaikilta huolellista suunnittelua, avointa mieltä, uusia tekijöitä ja aiemman kokemuksen hyö-

KADETTIUPSEERIN KYNÄSTÄ

dyntämistä. Ennen kaikkea oikea asenne ja tahto ratkaisevat, ettei ketjuamme katkaista huomenna-kaan vaan jatkamme sitä entistään lujempaan.

Christian Perheentuvan arkisto

Christian Perheentupa
majuri
Turun Kadettiipiirin
puheenjohtaja

LYHYET

Nuorekas
toimintapäivä
Piikkiössä

Piikkiön-Kaarinan reserviupseerit ry. tarjoaa mahdollisuuden viettää mukava päivä reserviläistoiminnan merkeissä Kaarinassa 4. syyskuuta. Tapahtuma on suunnattu erityisesti alueen nuorille ja nuorimielisille reserviläisille sotilas-arvoon katsomatta. Aurinkoisessa alkusyksyn kelissä voi verestä reserviläistaitoja ammunnan ja toiminnallisten rastien merkeissä.

Kokoa siis noin kolmen hengen partio ja lähde matalan kynnyksen toimintapäivään. Tapahtumaan voi osallistua tarvittaessa myös parina tai neljän hengen partiossa.

Tapahtuma koostuu varsinaisesta toimintapäivästä Heernummen ampumaradalla ja lähimaastossa klo 12 alkaen sekä vapaa-muotoisesta ja vapaaehtoisesta illanvietosta Kaarinan uimahallin varaussaunatilassa noin klo 17 alkaen. Tapahtuman osallistumismaksu on 20 euroa/partio.

Tapahtuman johtajina toimivat vänr. **Jussi Mälikangas** ja alil. **Juha Vuorisalo**. Ilmoita partiosi tai pyydä lisätietoja 25.08.2021 mennessä sähköpostiosoitteen [jussi.makikangas\(at\)gmail.com](mailto:jussi.makikangas(at)gmail.com) kautta. Ilmoittautuneille partioille lähetetään lisätietoja lähempänä tapahtumaa. Ilmoittautuessa jätetään partion johtajan yhteystiedot (puh.nro ja sähköposti) sekä partion jäsenten lukumäärä.

Täydennyksiä
ylennettyihin

Parivartiossa 3/2021 olleista ylennyslistoista ja ansiomitalin saajista puuttui muutamia nimiä. Kapteeniksi ylennettiin **Markku Sirén** (Turun reserviupseerit) ja ylikersantiksi **Eevi Jacksen** (Laitilan reserviupseerit).

Varsinais-Suomen reserviläispiirien kultaisella ansiomitalilla palkittiin **Raimo Riuttula**.

Seppelä vapaus-
sotureille

Turun vapautumisen vuosipäivänä 13. huhtikuuta Vapaussodan Varsinais-Suomen perinneyhdistyksen varapuheenjohtaja, kapteeni **Eero Joutsikoski** (vas.), puheenjohtaja, kapteeni **Jouko Fossi** ja Turun Reserviupseerien puheenjohtaja, kapteeniluutnantti **Juha-Pekka Sainio** laskivat havuseppeleen vapaussodan muistomerkillä Turun Unikankareella Saariston Vapaajoukon, Turun Rintamapataljoonan ja Turun komppanian sankarivainajien muistoa kunnioittaen.

Saariston Vapaajoukon muistomerkki paljastettiin Vårdössä

Ahvenanmaan vapauttajien muistolle

Ghita Brunnsberg-Lercki

Jouko Fossi

Keväällä 1918 Suomessa käytiin veristä vapaussotaa. Venäjän tsarivaltio oli luhistunut ja Venäjällä riehui sisällissota. Vuonna 1915 lähti nuoria miehiä Suomesta hankkimaan sotilaskoulutusta Saksaan tavoitteenaan vapauttaa maamme Venäjän sortovallan kahleista.

Suurimmat etelän kaupungit olivat joutuneet punaisten vallan alle ja laillinen valtiovalta eli valkoiset keskittyivät Pohjanmaalle, jossa kenraali Mannerheim oli nimitetty hallituksen joukkojen ylipäälliköksi. Etelä-Pohjanmaa aloitti venäläisten aseistariisumisen ja jääkäreitä alkoi tulla Saksasta pieninä ryhminä kouluttamaan joukkoja.

Ahvenanmaan retkikunta

Työväenlehtien toimittajien levittäessä Venäjän vallankumouksen sanomaa punakaartit alkoivat murhata viattomia siviilejä, takavarikoida aseita ja elintarvikkeita. Valkoisilla ei ollut aseita, jolloin vastarinta oli turhaa. Turku joutui punaisten valtaan jo marraskuussa 1917.

Sen enempää valtiomme tapahtumiin puuttumatta voimme todeta, että tammisunnuntai eli 28.01.1918 muutti historiaamme. Tässä tilanteessa maakuntamme nuoret suojeluskuntiin kuuluneet miehet lähtivät pohjoiseen kohti Kankaanpäästä ja länteen Uuteenkaupunkiin. Kankaanpäässä muodostettiin varsinaissuomalaisista Turun komppania osaksi Porin pataljoonaa.

Uuteenkaupunkiin kokoontuneet miehet noin 500 miestä aloittivat 7.2.1918 jalkapatikassa jäitä pitkin matkan Ahvenanmaalle. Sitä kutsutaan Uudenkaupungin retkikunnaksi eli Ahvenanmaan retkikunnaksi. Retkikunta kävi Ahvenanmaalla yhden taistelun, Godbyn taistelun, jossa venäläiset lyötiin.

Ahvenanmaasta olivat Venäjän lisäksi kiinnostuneet myös Ruotsi ja Saksa. Mannerheim sähköitti retkikunnalle käskyn pysyä Ahvenanmaalla. Ruotsin meriministerin Palmstiernan petoksen johdosta retkikunta ei saanut tietoonsa Mannerheimin sähköttä, vaan ruotsalaiset huijasivat sitä ja kehottivat luovuttamaan aseensa.

Retkikunta lastattiin laivaan, vietiin Ruotsiin ja pantiin Haaparantaan menevään junaan. Suomen puolella pahasti huvenneena se osallistui Ikaalisten rintaman taisteluihin.

Saariston Vapaajoukko
perustetaan

Samoihin aikoihin eli 7.2.1918 Nauvoon ja sieltä edelleen Iniöön siirtynyt Mouhijärven nimismies **Otto Wahlroos** perusti Iniössä Salmisholmin kansakoululla Saariston Vapaajoukon, joka siirtyi Vårdön kirkon alueelle. Täällä Vårdön asukkaat muodostivat muonituskomitean merikapteeni **Lundqvistin**, maisteri **Otto Anderssonin** sekä pastori ja rouva **Fleegon** johdolla.

Mannerheimin pyynnöstä saksalainen laivasto-osasto amiraali Meurerin johdolla saapui 5.3.1918 Eckeröhön ja yllätti ruotsalaiset täysin. Se alkoi kouluttaa ja aseistaa

Paljastusväki yhteiskuvassa. Vasemmalta Kristoffer Barkar, Eero Joutsikoski, Timo Mäki, Jorma Ake, Jouko Fossi, Antti Paajanen. Andreas Johansson, Ole Bergen, Seppo Lercki, Anders Englund, Andreas Enqvist ja Hans-Christian Sundkvist.

Hankkeen kunnanhallitukselle esitellyt kunnanjohtaja Andreas Johansson vastaanottaa Sinisen ristin. Hän toimii nykyisin Sundin kunnanjohtajana.

Vapaajoukkoa. Se käsitti ruotsinkielisen, suomenkielisen ja ahvenanmaalaisen (66 miestä) komppanian. Vapaajoukko alkoi puhdistaa saaristoa punakaarteista kreivi, majuri **Carl-August Ehrensvaldin** komennossa.

Nauvon Pensarin entisellä suojeluskuntaleiripaikalla on Saaristomeren komein muistomerkki ”Vainovalkeatuli”, jonka aihe on saatu Vårdön kunnan vaakunasta.

Kansan hurratessa Uudenmaan tien varrella Vapaajoukko saapui Turkuun 13.04.1918 ja alkoi vangita punakaartilaisia. Tämän jälkeen siitä muodostettiin Varsinais-Suomen Rykmentti, joka puhdisti maakunnan pitäjän toisensa jälkeen punakaarteista, joiden pääjoukot olivat jo alkaneet paeta itään päin.

Muistomerkki toteutuu

Yli 10 vuotta sitten perinneyhdistyksemme edesmennyt jäsen **Pekka Pietilä** esitti, että Saariston Vapaajoukon toiminnan muistoa vaalittaisiin muistolaatalla. 10 vuotta sitten yhdistyksemme aloitti tämän projektin pyytämällä lupaa Vårdön seurakunnalta ja kunnanhallituk-

selta. Asiassa oltiin periaatteessa myönteisellä kannalla, mutta paikasta ei saatu selvää päätöstä silloin. Kirkon läheisyys ei tullut kysymykseen. Asia jäi siihen.

Asian oltua siis 10 vuotta vireillä toimintasuunnitelmassamme palasimme siihen keväällä 2020, ja kunnanhallitus 26.5.2020 § 74 päätti osoittaa paikaksi Töftö-Gersholmin sillan pielessä olevan laajan, hyvän näkyvyyden tarjoavan levähdyspaikan. Silloisen kunnanjohtajan **Andreas Johanssonin** kanssa katsastimme heinäkuussa 2020 paikan ja sovimme jatkotoimista. Muistomerkkin luonnosteli hallituksemme jäsen arkkitehti **Antti Mäki**. Hän on Turun komppaniassa mukana olleen vapaussoturi, myöhemmin eversti **Anton Mäen** poika.

Muistomerkkin kiven hankki ja laatan upotti Stenhuggeri Saarinen & Åkerblomista **Lennart Åkerblom** Maarianhaminasta, perustan kaivuutyön hoiti **Erik Åberg** Vårdöstä ja laatan valmistutti laitalainen Pronssi & Kivi alihankintana Italiassa. Laatan vei Maarianhaminaan hallituksemme jäsen **Seppo Lercki**.

Suunniteltu paljastuspäivä oli 14.10.2020 eli Tarton rauhansopi-

muksen 100-vuotispäivä.

Koronapandemiasta johtuen päätimme odottaa parempia aikoja ja siirsimme asian kesäkuun 17. päivään 2021. Ahvenanmaan itsehallinnon 100-vuotisjuhlallisuuudet ovat myös alkamassa tänä kesänä. Turun Rintamapataljoonan historiikin (1928) kirjoittajan **V.J. Marjasen** mukaan ahvenanmaalaisten onkin itsehallinnostaan paljolti kiittäminen Ahvenanmaan retkikuntaa.

Puheet ja huomionosoitukset

Paljastuspuheen piti ensiksi ruotsiksi Pargas Reservofficerare rf:n puheenjohtaja kapteeni (res) **Ole Bergen**. Heidän yhdistyksestään oli mukana myös kapteeni (evp, res) **Jorma Ake**, joka lobbasi hankettamme keväällä 2020 paikallisten suuntaan. Itse pidin puheen suomeksi.

Paljastustilaisuuden lopuksi luovutimme Sinisen ristin hankkeen alussa Vårdön kunnanjohtajana olleelle **Andreas Johanssonille** ja perinneliiton standardin Vårdön kunnalle. Sen otti vastaan nykyinen kunnanjohtaja **Kristoffer Barkar**. Myös valtuuston puheenjohtaja **Anders Englund** osallistui tilaisuuteen.

Sen päätteeksi kohotimme kuohuviinimaljat ja nautimme Vårdön kunnan tarjoamat kahvit levähdyspaikan pöydissä tuulisessa mutta aurinkoisessa säässä.

Muistomerkkin rahoitukseen osallistuivat yhdistyksemme lisäksi Varsinais-Suomen Maakuntasäätiö, Pargas Reservofficerare rf ja JP 27:n Perinneyhdistyksen Varsinais-Suomen osasto, joille suuret kiitokset.

Paluumatkalla Maarianhaminaan pysähdyimme Godbyn taistelun muistomerkillä, jonne Pargas Reservofficeraren edustajien kanssa laskimme kukkalaitteen. Ahvenanmaan retkikunta voitti kyseisen taistelun venäläisiä vastaan. Taistelun jälkeen mm. Otto Andersson tarkisti kantaansa Ruotsiin liittymisessä.

Kirjoittaja on kapteeni (res) ja Vapaussodan Varsinais-Suomen perinneyhdistyksen puheenjohtaja

IN MEMORIAM

Pauli Hyytiäinen 17.9.1961– 6.6.2021

Surulliset uutiset taivoittivat **Pauli Hyytiäisen** läheiset ja ystävät Piikkiössä toukokuun lopulla ja 6.6.2021 aamulla Pauli lähti viimeiselle matkalleen. Pauli oli syntynyt syyskuussa 1961, joten 60-vuotisjuhlat jäivät sitten vain suunnittelun asteelle.

Pauli oli syntyjään Kuusjoelta ja muutti Turun Tekussa alkaneiden opintojensa myötä Turkuun. Sitä ennen Turku oli tullut tutuksi muun muassa varusmiespalveluksessa Heikkilän kasarmilla, jossa alikersantti Hyytiäistä oli keuhuttu hyvistä kouluttajantaidoista. Paulin kaksinkertaiselle IT-taustalle luotiin pohja siis varhaisessa vaiheessa, ensimmäinen ilmatorjunnasta ja toinen koulutuksen ja ammatin kautta informaatioteknologiasta.

Loppukesästä 1996 Pauli osallistui isoon kertausharjoitukseen Örsössä, jossa eräänä ohjelmanumerona oli uusien reserviyksiköiden muodostaminen. Pauli

ilmoittautuikin mukaan oman patterinsa yksikköön ja sitä kautta lähti mukaan maanpuolustustoimintaan, yksikön VEHien ja MPK:n IT-kurssien kautta. Meripuolustuspiirissä aloitettiin Gyltössä vuonna 2000 SM-MEPAn tilaama ”Linnakkeen puolustus”-kurssisarja, jolla Pauli toimi itseohjautettuna huollon osajana.

Pian Pauli kuitenkin siirtyi kouluttamaan hänelle rakasta ilmatorjuntaa ja alkukankeuksien jälkeen reserviläisjoukkoille annettiin mahdollisuus ampua niin ITKK:lla kuin Sergeillä, maalla ja merellä. Osaava koulutus huomattiin myös muualla ja kohta tulikin kutsu kouluttamaan Mäki- luotoon, josta sitten Hyrylän ja Parolan kautta aina Lohdajalle saakka. Sielläkin Pauli joukkoineen sai kiitosta tehokkaasta koulutuksesta.

Pauli päätyi mukaan myös Kaarinan-Piikkiön reserviläisten toimintaan ja oli siellä aktiivisena puuhamiehenä, oli sitten kyseessä kun-

niavartiot, ampumaradan kunnossapito tai joukkueen kerääminen erilaisiin kisoihin. Hänen kilpailuvietinsä pääsi loistamaan erityisesti Vihtorin syrjähyppyissä, joissa hänen hyvä yleistietonsa takasi voiton kuutena vuotena. Pauli toimi yhdistyksen puheenjohtajana yli kymmenen vuotta, aina kuolemaansa saakka.

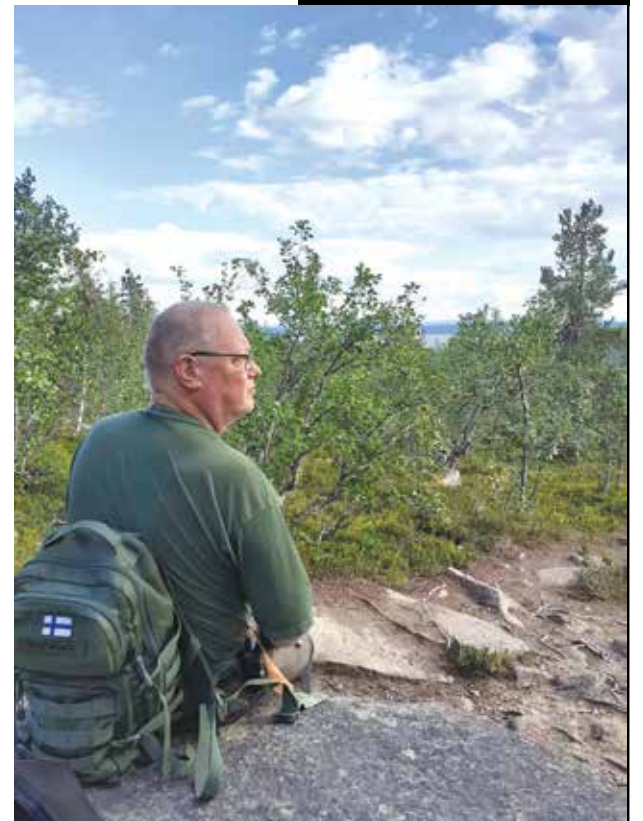
V-S maakuntakomppaniaan Pauli liittyi heti sen toiminnan alkaessa. Komppanian väepelin tehtävien ohella hän toimi liikuntatoiminnassa, kuten jalkapallossa ja ammunassa. Hän oli jälleen puuhamiehenä, kun komppania lähti Jukolan kisoihin.

Kaiken tämän lisäksi Pauli oli menettänyt sydämensä Lappiin. Siellä hän kävi perheensä ja ystäviensä kanssa useita kertoja vuodessa. Kokeneena metsänkävijänä hän ymmärsi, että karuja olosuhteita lievittää mukavasti pienetkin asiat, kuten laadukas salamipötkö teltan kalseudessa puukolla

tasaisiksi siivuiksi jaettuna ja nautittuna. Myös luonnon antimia Pauli hyödynsi aina niitä löytäessään.

Pauli ymmärsi, että raskas työ vaatii raskaat hovit. Lepoa Pauli muisti ottaa aina sitä saadessaan ja ystäville löytyi aina aikaa myös kevyemmän ajanvieton parissa. Pauli ei pelännyt olla yllpeä omasta tekemisestään ja muisti sitä aika ajoin hehkuttaa. Erityisiä ylpeyden kohteita olivat perhe, Piikkiö, aliupseerius ja ilmatorjunta. Autollakin oli oma lempinimi. Hän oli hyvä verkostoituja ja hän tunsipa paljon ihmisiä.

Pauli oli aktiivinen vastuunkantaja, joka ei pelännyt laittaa omia käsiään saveen. Hän oli tottunut yrittäjänä ratkomaan asioita itse ja kantamaan vastuuta itse. Tekemistä ei kuitenkaan tehty hampaat irvessä, vaan huumorimiehellä oli porukan valopilkuna aina pilke silmäkulmassa. Hän oli aikaansaapa edistäjä ja kehittäjä, joka sitkeästi omalla

tyyllillään vei työt tavoitteisiinsa.

Paulia jäivät laajan ystäväjoukon lisäksi kaipaamaan vaimo Riitta ja kolme aikuista lasta.

Mika Koivunen

Tekstiä varten on haastateltu noin 15:tä Paulin reserviläisyistävä.

Veikko Ilmari "Vexa" Ruskeeniemi 27.11.1928 – 20.5.2021

Suurelle joukolle loimaalaisista tuttu kaveri, kilpakumppani ja hyvä ystävä Veikko Ruskeeniemi on poissa. Monet muistot pyörivät miehestä joka syntyyään Sydän-Hämeestä, Hämeenkyröstä, ajautui työn perässä Loimaalle. Hän toi mukanaan monenlaista uutta harastusta ja toimintaa.

Vexa, niin kuin tuttavapiirissä hänet tunnettiin, vietti poikavuotensa Hämeenkyrössä, syntymäpäitjässään. Poikavuosiin osui sota-aika. Kaksi vanhempaa veljeä komennettiin sodan syövereihin. Työvoimasta oli kova puute. Niinpä Veikko Ilmarikin joutui jo varhaisessa iässä erilaisiin maataloustöihin, mitä nyt missäkin talossa oli tarvetta, ja koulukin oli suoritettava. Sota-aikana perustettiin myös Sotilaspoikajärjestö, johon Vexakin liittyi. Se toi työn ja koulun arkeen uutta ajattelamista.

Liikunnallinen puoli oli eniten Vexaa kiinnostava. Parhaana taitona, joka siellä opetettiin, hän piti suunnistuksen oppimista. ”Siitä on ollut iloa vielä eläkepäivinäkin”, sanoi Vexa. Kyllä siinä mukana tuli myös isänmaallista mieltä ja ajatuksen eväitä myöhemmän elämän ajaksi.

Opiskelu oli Vexan tärkeä tavoite jo poikasena. Heti kun ikää tuli sen verran, että voi hakeutua, hän hakeutui

Tampereen kaupungin ammattikouluun metalliosastolle ja suoritti kahden vuoden kurssin kiitettävällä tavalla. Seuraavaksi edessä oli työelämä parissakin eri metallifirmassa. Opiskeluhalu ei ollut kuitenkaan menneet. Kahden vuoden työn jälkeen oli mahdollista hakeutua teknilliseen kouluun. Seuraavat kolme vuotta kului Pyyntik ”tekulla”, ja Veikko sai teknikon paperit metallialalta.

Alkoi uusi työura. Työpaikka löytyi Parolasta, silloisesta Panssarikomppaniasta. Siviiliammatti teknisenä piirtäjänä oli Vexalle mieluinen. Samoihin aikoihin tutustuivat Veikko ja tuleva vaimo **Tuulikki** toisiinsa. Syntyi avioliitto ja myöhemmin kolme tytärtä. Niihin aikoihin Ruskeeniemen perhe muutti työn perässä. Kansakoulunopettajan ja teknistentöiden opettajan ammatit toivat Ruskeeniemet Loimaalle. Molemmat olivat pidettyjä opettajia.

Entinen Vexan oppilas sanoi: ”Täytyy tehdä aina niin tarkasti kaikki metallityöt muotoon ja mittaan, ettei meinannu pysyä toiste vauhrissa, on siitä myöhemmin kyllä ollu hyötyä”.

Vexa oli monessa mukana. Loimaan Reservin aliupseerin puheenjohtajana hän toimi 10 vuotta. Tänä aikana toiminta vilkastui paljon. Erikoisesti urheiluharrastus lisääntyi, tuli mukaan pal-

jon uusia nuoria urheilullisia miehiä, monesti juuri Vexan entisiä oppilaita. Hänen harastuksiinsa kuului tietysti suunnistus urheiluseurassa, Lions työ Lions-klubissa. Hän oli perustamassa sekä toiminnassa mukana Loimaan Väepelikerhossa, joka on harvinainen toimintamuoto laajastikin ajatellen.

Henkilökohtaisena kaverina Vexa oli toisaalta oma itsensä, ei mielistelijä, tunnollinen ja luotettava niin kilpa- kuin retki- kumppanikin. Miten meidän tutustumisemme ja yhteistoimintamme Vexan kanssa alkoi, haluan kertoa tässä sen Vexan monestikin esittämällä tavalla. Oli talvi 1961, oli lunta ja oli latujakin, oli jonkin verran tullut hiihde- tteäkin. Oli aika järjestää Loimaan kauppalan puulaakihiihdot. Vexan kertomus: ”Olin saanut tehtäväkseni hommata yhden puuttuvan hiihtäjän kauppalan hiihtojoukkueeseen. Olin kuullut, että kauppalan ammattikouluun on tullut uusi opettaja, jolla on sukset ja jonka on nähty jossain hiihtävänkin. Menin ammattikoulun auto-osastolle ja kyselin oppilailta, missäs opettaja on. Tuolla se on auton alla poikien kanssa, sanoivat pojat.

Opettaja löytyi, ja aloin esittää asiaani. Kun on ensi pyhänä ne puulaakihiihdot ja kauppalan joukkueesta puuttuu yksi mies. Oon

kuullu, että sulla on sukset ja olet vähän hiihdellytkin, lähtisikkö mukaan”. Vaikka vanha kilpailijaveri heräsi- kin toimintaan, yritin kuitenkin estellä, kun en tiennyt, kuinka kovia ne täälläpäin ovat hiihtämään. Lopulta myönnin, ja hiihdot hiih- dettiin pyhänä, voitetiinkin vielä kilpailu. Ansio voitosta oli kyllä yksinomaan **Pentti Kivilän**, joka oli piiritason parhaita hiihtäjiä. Vexa jatkoi ja ilmestyi taas koulun auto-osastolle. Alkoi taas jutun kilpailuista. ”Hyvin- hän se sun hiihtos meni. Oon kuullu, että oot aliupseeri, lähtisitkö Turkuun Reservi- läisten piiriin talvimestaruus- kilpailuihin? Siinä kilpailussa on kartanlukua ja ammuntaa pistoolilla”.

Hän lupasi hommata ase- en ja opastaa ammunassa ja kartanluvussa, lähdin taas- kin Vexan yllyttämänä ko- keilemaan. Siitä se alkoi. Monet kilpailut kerittiin käydä loimaalaisporukan mukana, Vexa aina johtajana ja kilpailijana mukana.

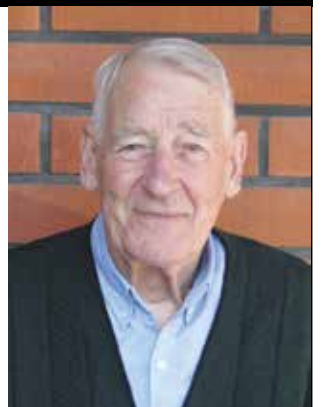
Vexa oli myös luontoihmi- nen. Hän oli jo usean vuoden ajan esittänyt, että lähde nyt mukaan kaveriksi, mennään kesällä loman aikoihin Lap- piin tekemään vaellusretki. Lopulta uskalsin lähteä. Tehtiin tarkat suunnitelmat. Rinkka saatiin lainaksi, joku Lapin- kävijä antoi neuvo- ja eväistä, kartat hankittiin. Vaatepuoli oli vähän huo-

no, kumisaappaat sattuiivat olemaan. Suunnittelimme 7 päivän vaellusta ja kartalta saimme semmoiselle ajalle matkaksi 130 km. Pidettiin kuitenkin kiirettä, että keritään suunnitellussa ajassa. Kyllä kerittiin, vaellus kesti 5 vuorokautta.

Kerran kun istuttiin il- taa, monta vuotta ensi- mäisestä vaelluksestamme, ja muisteltiin silloista vael- lustamme, Vexa sanoi ihan tosissaan: ”Oli siellä silloin kaksi hullua vaeltamassa”. Sen jälkeen vaellukset lyhe- nivät, kerittiin katselemaan tunturien muotoja, kämppi- en sijaintia ja monta muuta.

Muutettuani vuoden 1970 alussa Loimaalle ja niin liityin Loimaan Seu- dun Aliupseereihin. Veikko Ruskeeniemen ollessa sil- loin yhdistyksen puheen- johtaja. Veikko ”Vexa” oli innokas jotostelija ja La- pin vaelluksilla kävijä. **Veli Niemisen** kanssa vaeltelivat jänkillä jo -70 luvulla, itse pääsin mukaan -80 luvun alkupuolella. Joka kesäiset vaellusretket vakiintuivat niin, että hankimme 7 loimaalaisen kanssa yhteisen tukikohdan Sodankylän Rajalan kylästä Sattasjoen rannalta aivan Sattasvaaran juurelta. Tätä ”puittiran- taa” korjasimme (remon- toimme) useaan kertaan. Tehdessämme erään vael- lusretken alussa isomman remontin. Muun muassa

IN MEMORIAM

vanha liuskekivitakka pu- rettiin ja uusi takka tilalle, Vexan toimiessa muurari- mestarina.

Kaikkiaan teimme samal- la neljän miehen porukalla 14 vaellusta. Sitten alkoi vanhemmilla eläke- aika ja kiireet. Ei saatu enää yhteistä aikaa sopimaan tehdäksemme vaelluksia. Tämä puittiran- mökki on edelleen käytössämme ihanine saunoineen.

Vexa eli hyvän elämän. Oli hyvä perhe. Oli hyvä ammatti. Oli hyvät elämän tavoitteet ja niiden toteu- tuminen. Hän eli tervettä sekä henkistä että fyysistä elämää. Hän sai harrastaa mielilajiaan suunnistusta vielä ikämiessarjoissakin hyvällä menestyksellä. Hän nosti salkoon Suomen lipun kaikkina tärkeimpinä lipu- tuspäivinä.

Nyt sanomme jäähyväi- set Vexalle kaikkien hänen kanssaan eri yhteyksissä toimineiden puolesta.

**Veli Nieminen
Kalevi Suvila**

SOTAHISTORIA

Suomen poliittinen tilanne oli välirauhan aikana tukala

Synkkä tie jatkosotaan

SA-kuva

Seppo Posio

Talvisodan jälkeinen Suomi oli uusien haasteiden edessä. Stalinin tavoite vallata Suomi oli edelleen toteutumatta. Salpa-asema, Salpalinja, itärajan linnoittaminen Virolahdelta Petsamoon, oli aloitettu välittömästi rauhanteon jälkeen keväällä 1940 Mannerheimin käskystä. Tarvittiin lisäksi liittolaisia ja niitä ei tahtonut löytyä. Suomi kuitenkin halusi tavalla tai toisella turvautua uutta hyökkäystä vastaan. Talvisodan vihollisen toimet maalla, merellä ja ilmassa varsin selvästi kertoivat sen suunnittelevan uutta hyökkäystä Suomeen.

Mannerheimin suhteita Saksaan oli 1940 hoitanut Paavo Talvela. Nyt oli Heinrichsin vuoro. Ensimmäisen matkansa Heinrichs teki tammiukuussa 1941 luennoimaan Suomen talvisodasta. Toisen matkan Saksaan Heinrichs teki toukokuun 25.–26. päivinä Salzburgiin ja Berliiniin. Tällä matkalla käsiteltiin Saksan liikekannallepanoa, Saksan hyökkäyssuuntia ja Suomen mahdollista yhteistyötä.

Suhteitten luontia Saksan kanssa

Unionineuvottelut Ruotsin kanssa etenivät, mutta Stalin ei voinut tällaista hyväksyä, koska mahdollinen unioni olisi horjuttanut Pohjolan tasapainoa. Niin ikään Saksa oli tekopyhästi samalla kannalla Neuvostoliiton mielipiteen takia. Suomi kuitenkin halusi tavalla tai toisella turvautua Stalinin uutta hyökkäystä vastaan. Se ulkoministeri Molotovin toimesta oli suunniteltu tapahtuvaksi jo elokuussa 1940. Alettiinkin suunnitella Jääkäripataljoona 27 perinnejoukon perustamista Saksaan.

Halukkuutta siihen löytyi 1940 Saksan puolelta ja sittemmin Suomesta. Aseveljeyden ja perinteen ajateltiin auttavan mahdollisesti syttyvässä uudessa sodassa molempia osapuolia. Suunnitelmissa oli perustaa Wehrmachtin kuuluva pataljoona, mutta Ase-SS-joukon valinta johtui siitä, että Saksassa sen mahdollisuus saada saksalaisia sotilaita oli rajoitettua.

– Olin Turun Toisen Lyseon oppilas, kun sain tiedon Saksaan perustettavasta Jääkäripataljoona 27:n perinnejoukko-osastosta. Talvisodan vääräys oli korjattava, Saksasta päin näytti hieman ”aurinko paistavan” Suomen suuntaan, kertoi panttipataljoonan alastarolainen veteraani Veikko Nepponen.

Värväystä ei tarvittu sanan varsinaisessa merkityksessä, sillä halukkaita oli monin

Karjalan Armeijan komentajia kesällä 1941. Kuvassa toinen vasemmalta armeijan komentaja kenraaliluutnantti Erik Heinrichs, hänen vieressään 1. jääkäriprikaatin komentaja eversti Ruben Lagus ja oikealla VI armeijakunnan komentaja kenraalimajuri Paavo Talvela.

kerroin enemmän kuin pataljoonaan mahtui. Turussa värväystä johti ylioppilas I. Keravuori. Hänen listallaan oli 139 nimeä, joista pääsi lähtemään 52. Kaikki olivat Turun seudun miehiä.

Suomesta 20.5.1941 mennessä oli kelpollisia pataljoonan lähtijöitä 1084, joista ammattiupseereita oli 12, reserviupseereita 113, aliupseereita 109 ja miehistön jäseniä tai sotilaskoulutusta vailla olevia 850.

Jääkäripataljoona 27 sotilaiden poikia oli mukana kahdeksan.

– He olivat niin kuin me muutkin, vain vannoessamme Saksan sotilasvalan, he olivat erillisenä muodostelmana, valotti Nepponen.

Lääkärintarkastus oli Helsingissä, sen suorittivat saksalaiset. Hyvä terveys ja fyysinen kunto edesauttoivat valintaa. Veikko lähti matkalle vailla sotilaallista koulutusta, mutta sopimusten mukaan siellä annettu koulutus vastasi Suomen armeijan sotilaskoulutusta. Oli myös sovittu, ettei suomalaisia käytettäisi muita kuin Suomen vihollista vastaan, jos sota sopimusaikana syttyisi.

Aseapua – vain puolustusotaa

Elokuussa 1940 Saksa pyysi Mannerheimilta kauttakul-

kumahdollisuutta Pohjois-Norjaan ja takaisin. Silloin kuljetusmahdollisuudet muuta kautta olivat surkeat. Pyynnön esitti valtakunnanmarsalkka Göring lähettinsä kautta. Lisäksi Suomelle tiedotettiin mahdollisuudesta saada sotakalustoa Saksasta. Mannerheimille ei kuulunut tässä asiassa päätöksenteko, mutta presidentin tehtäviä hoitava pääministeri Risto Rytiltä asiaa tiedusteltuaan, kauttakulku sallittiin. Erityisenä etuna Suomelle oli vastineena saatava aseapu.

Saksan puolustusvoimain ylijohdon tilannekatsauksessa 1.6.1941 todetaan, että alustavat keskustelut mahdollisesta saksalaissuomalaisesta yhteistoiminnasta aloitettiin vasta 25.5.1941 Salzburgissa. Suomalaiset osanottajat olivat kenraali Heinrichs, eversti Tapola, eversti Mäkinen, eversti Ross ja kommodori Sundman. Valtuuskunnan ottivat 25. toukokuuta Salzburgissa vastaan kenraalisotamarsalkka Keitel ja kenraali Jodl.

Jodl esitti Saksan hyökkäyssuunnitelmia ja tulevaa konfliktia. Heidän käsityksensä mukaan Suomella ei ollut mahdollisuutta pysytellä sellaisen ulkopuolella. Talven ja kevään kuluessa venäläiset olivat vahventaneet varuskuntiaan lännessä, niin

Maarian Jäkärilässä syntynyt Einar Mäkinen (keskellä takana) oli Mannerheimin luottomies monessa muiden muassa Salzburgin neuvotteluissa. Kuva etulinjasta Karjalan kannaksella syyskuussa 1941. Marsalkasta oikealla seisoo Aksel Airo. Etualalla oikealla etualalla on kenraali Wiljo Tuompo.

että niihin nyt kuului 118 jalkaväkidivisioonaa, 20 ratsuväkidivisioonaa, 5 panssaridivisioonaa ja 25 panssariprikaatia. Hitler oli vakuuttunut siitä, että Neuvostoliitto valmistautuu hyökkäämään Saksaan, koska se oli kaksinkertaistanut divisioonansa ja sillä oli panssareita nelin- ja lentokoneita kolminkertaisesti enemmän kuin Saksalla. Salzburgin neuvonpidon

jälkeen Saksan suurlähettiläs von Blücher totesi selvin sanoin 11.6.1941 Saksan ulkoministeriölle Suomen päättäjistä ja neuvottelijoista: ”Ainoakaan heistä ei ollut valmis käymään hyökkäyssotaa, mutta kaikki olivat päättäneet puolustautua hyökkäystä vastaan.” Neuvostoliitto aloitti sitten jatkosodan hyökkäämällä Suomeen maalla, merellä ja ilmassa

juhannuksen tienoilla 1941.

Saksa hyökkää, Suomi puolueeton

Tilanteen kiristytessä presidentti Rytty päätti 16.6. liikekannallepanon eli ylimääräisten harjoitusten toimeenpanemisesta. Joukkojen tuli olla ryhmitysalueillaan 25.6. Lounais-Suomen Sotilasläänin perusti 15 000 miehen 1. Divisioonan. Mielialat olivat

Turun Martinmäen kirkon ympäristöä 25.6.1941 pommitusten jälkeen.

Purilaskuljetus Karjalan korvessa.

reippaita ja innostuneita. Ajateltiin, että haetaan menetetty takaisin, mutta myös epäuskoisia ja pahaa aavistavia mieltä oli ja karkuruuttakin esiintyi.

– Olin Liedon Pahkamäen koululla perustamispaikan toimihenkilönä, neljä miestä lähti sieltä karkuunkin, kertoi lietolainen Sirkka Norrgård.

1. Divisioona sai käskyn siirtyä Hämeenlinnan, Riihimäen ja Lahden alueille Ylipäällikön reserviksi. Majoituspaikoilla pidettiin opitunteja ja muiden muassa JR 35:n miehet oppivat tekemään purilaita, joista sittemmin tulikin Karjalan tiettoimen korprien verraton hevosen vetämä kuljetusväline.

Puolilta päivin 21.6.1941 Suomen johto sai tiedon Saksan ja Neuvostoliiton sodan syttymisestä. Hitler ilmoitti puheessaan suomalaisten olevan yhdessä heidän kanssaan sodassa Neuvostoliittoa vastaan, mutta Suomen ulkoministeri tiedotti lähetystöilleen viipymättä Suomen olevan puolueeton. Neuvostoliiton lähettiläs ilmoittikin maansa säilyttävän neutraliteetin Suomea kohtaan, mutta ryhtyvän välittömästi kostotoimiin, jos Suomi sallisi alueeltaan saksalaisten sotatoimet sitä vastaan.

Turkua pommitetaan, Suomi sodassa

Venäläiskoneet pommittivat 22.6. suomalaisaluksia Sottungan ja Korppoon edustalla. Samaan aikaan

sen tykistö ampui Hangon vuokra-alueelta käsin ja illan-suussa Imatralla ammuttiin Suomen vartiomiehiä rajan takaa. Venäläiset lentokoneet hyökkäsivät 25.6. kaikkiaan 15 suomalaista paikkakuntaa vastaan. Turkua pommitti 24 konetta. Turun Linna ja Martin kirkon seutu vaurioituivat pahoin. Samana päivän iltana ulkoministeri Rangell tiedonannossaan Eduskunnalle totesi Suomen olevan sodassa ja taistelussa bolsevismia vastaan.

Karjalan Armeijan, 100.000 sotilasta, jolle 1.D oli alistettu, hyökkäys alkoi ankaralla tykistövalmistelulla 108 tykin voimin 9.7. kello 23.40. Monelle oli mieluista nähdä, kun vihollissotilaat juoksisivat tykkitulessa pako-kauhun vallassa. Jalkaväki ylitti Korpiselässä Moskovin rauhan (12.3.1940) rajan puolenyön maissa.

Lähteet:

- *Gustav Mannerheim, Muistelmat II*
- *Arvi Korhonen, Barbarossa-suunnitelma ja Suomi*
- *Bror Laurila, Talvisodasta jatkosotaan*
- *Hans Peter Krosby, Suomen valinta 1941*
- *Mauno Jokipii, Panttipataljoona, Suomalaisen SS-pataljoonan historia*
- *Seppo Posio, Isänmaan puolesta Saksan ja Suomen armeijassa, Turun Sanomat 15.3.2007.*
- *Seppo Posio, Oi, Suomi synnyinmaa!*

KOKOUKSET JA KILPAILUT

Turun Reserviläiset-Turun Reserviliupseerit ry

Yhdistyksen sääntömääräinen

SYYSKOKOUS

pidetään 20.10.2021 kello 18.00.

Ilmoitamme kokouksen pito paikan 3 viikkoa ennen yhdistyksen nettisivuilla. Kokous saatetaan pitää myös etänä, jos vallitseva koronatilanne niin edellyttää.

Tervetuloa!

Hallitus

Varsinais-Suomen Reserviläispiirien

AMPUMAJUOKSUN JA -PARISPRINTIN MESTARUUSKILPAILUT

lauantaina 18.9.2021

Kilpailukeskus: Vaskion urheilukenttä, Kavalontie 71 2560 Vaskio

Kilpailusarjat: Ampumajuoksu H - H80 D - D70 Parisprintti D. H. H80. H100 H120. H140 kilpailijan ikä vähintään 35 vuotta

Matkat piirin sääntöjen mukaiset.

Ilmoittautumiset sähköpostilla 13.9.2021 kello 24.00 menessä (nimi, sarja, yhdistys ja sotilasarvo) yhdistyksittäin osoitteella: reino.heikkila@halikko.salonseutu.fi

Osanottomaksut: 15€ / kilpailija, viesti 30€ / joukkue, tilille Halikon Reserviläiset ry FI28 4715 1020 0064 21

Kilpailun aikataulu

- kello 10.00 – 10.45 kohdistus
- kello 10.45 avaus
- kello 11.01 lähtö
- noin kello 12.30 parisprintin lähtö
- noin kello 13.30 palkintojenjako

Tiedustelut Reino Heikkilä p. 050 567 8904

Kilpailijalla vaaditaan voimassa oleva toimintaturva tai RUL plus

Tervetuloa Halikon Reserviläiset ry

Varsinais-Suomen Reservipiirien

MAASTOMESTARUUSKILPAILU

sunnuntaina 3.10.2021 Raisiossa

Kilpailussa noudatetaan Varsinais-Suomen reservipiirien 1.1.2017 käyttöönottamia Maastourheilun lajikohtaisia ohjeita. Kilpailijoilla oltava ampumavakuutus, joka tarkastetaan ennen kilpailua.

Huomioitava vallitseva koronapandemia sekä mahdolliset alueelliset kokoontumisrajoitteet. Kilpailu saatetaan siis joutua perumaan riippuen kilpailuajankohdan viranomaisohjeistuksesta.

Aikataulu: Kilpailun avaus kello 12.00, ensimmäinen lähtö kello 12.30.

Kilpailusarjat ja matkat:

H, H40, D, D40, matka n. 6 km;
H50, H60, H70, H80, D50, D60, matka n. 4 km.
Kilpailumatkat sisältävät kilpailussa kuljettavat viitoitetut reitit.

Ilmoittautuminen: raisionru@gmail.com 27.9.2021 mennessä. Ilmoita seuraavat tiedot: nimi, yhdistys, sotilasarvo, sarja sekä emit numero. Kilpailun järjestäjä on varannut emit-kortteja, joita voi vuokrata hintaa 3 €/kpl, ja aseita.

Maksut: 15€ / kilpailija, maksetaan Raision reserviupseerit ry. yhdistyksen tilille: FI 33 4309 0010 5888 38. Jälki-ilmoittautumiset 30 €/kilpailija.

Kilpailupaikka: Kerttulan maasto Raisiossa. Kilpailukeskus Kerttulan liikuntahalli (Kisakatu 4, 21200 Raisio). Kilpailupaikalla toiminnot luonnon olosuhteissa, ei sisätilaa eikä peseytymismahdollisuutta.

Kilpailun kulku: Suunnistuksen aikana suoritetaan kartanluku (5 etäisyyspistettä) ja pienoispistooliammunta (10 ls). Pistoolin liipaisinvastus min. 1000g, kenttätaulu m68, ampumaetäisyys 30 m. Kartanluvussa värillinen peruskartta 1:20 000. Suunnistuksessa suunnistuskartta 1:10 000. Ei aseiden kohdistusmahdollisuutta. Jokainen kilpailija osallistuu tapahtumaan omalla vastuullaan.

Kilpailun tekninen asiantuntija (TA): Rauno Vuori 040 594 5328

Kilpailunjohtaja ja tiedustelut: Markus Hietämäki, puh. 040 735 3125

Tervetuloa Raisioon!

SYYS SRA 2021

Turun Reserviliupseerit - Turun Reserviläiset ry järjestää Syys SRA 2021 kilpailun Ruskon Nuutin ampumaradalla ja Raision Tempelivuorella 30.10.-31.10.2021

Kilpailun johtaja: Markku Kallio

Kilpailun ratamestari: Ville Honkanen

Tekninen asiantuntija: Jari Penttimäki

Rastit: Kilpailussa ammutaan 7 rastia. Rasteista 3 ammutaan kiväärillä (ampumamatkat 3-100 m), 3 pistoolilla (ampumamatkat 1-15m), 1 haulikolla (ampumamatkat 8-10 m). Kokonaislaukauskäärän ollessa yhteensä noin 112 ls minimissään. Haulikkorasteilla max. haulikoko on 3 mm.

Kilpailuluokat: H20, D, H, H50 ja TST. Kilpailu ammutaan kahtena päivänä.

Toimitsijakilpailupäivälle lauantaina otetaan toimitsijoiden lisäksi enintään 20 kilpailijaa. Varsinaiselle kilpailupäivälle sunnuntaina otetaan mukaan enintään 60 kilpailijaa.

Aikataulu: Kilpailu alkaa lauantaina 30.10. ja sunnuntaina 31.10. klo 8.00 ilmoittautumisella ja asetarkastuksella. Kilpailijapuhuttelu on klo 8.30 ja ampuminen alkaa klo 9.00.

Maksut: Kilpailun osallistumismaksu on 50 euroa ja se maksetaan 1.10. mennessä Turun Reserviläisten tilille FI07 4309 2220 0943 00. Viestiksi: Etunimi, Sukunimi, SyysSRA. Varaudu esittämään tosite maksusta asetarkastuksen yhteydessä. Kilpailijat voivat valita ryhmän kun ovat maksaneet osallistumismaksun.

Vakuutusturva: Kilpailijoilla tulee olla voimassaoleva SRA-ampujan status ja vakuutusturva, joko Reserviläisen toimintaturva tai SAL:n kilpailulisenssiin sisältyvä vakuutus. Todiste vakuutusturvasta, SRA-stuksesta ja res. yhdistyksen jäsenyydestä on esitettävä asetarkastuksen yhteydessä.

Asetarkastus: Asetarkastuksessa tarkastetaan kivääri, pistooli ja kotelot.

Muuta: Kilpailumaksuun sisältyy lämmin lounas ja kahvi. Aseettomien on mahdollista ampua järjestäjien laina-aseilla. Ilmoita laina-asetarpeesta ilmoittautumisen yhteydessä.

Rastikuvaukset: Julkaistaan 15.10.2021 Turun Reserviläisten www-sivuilla osoitteessa: www.turunreservilaiset.fi

Ilmoittautumiset: Kilpailu- ja toimitsijailmoittautumiset SSI-palvelussa. Linkki ilmoittautumisiin löytyy Turun Reserviläisten www-sivuilla osoitteesta: www.turunreservilaiset.fi. Ilmoittautuminen aukeaa 1.9.2021

Tiedustelut ja kysymykset: markkukallio@windowslive.com

KUN HALUAT LÄMPIMÄÄN

www.isover.fi

ALASTARON RAKENNUSTARVIKE OY
Loimijoen tie 81, Alastaro • (02) 764 1955

www.pwc.fi

**Yrittäjien
tukena jo
60 vuotta**

pwc

Läntinen Rantakatu 7
20100 TURKU
puh. 020 787 7160

ASIAANTUNTIJALTA

Länsi-Balkan suurvaltojen puristuksessa

Eräät Länsi-Balkanin maat ovat Venäjän myötävaikutuksella torjuneet tehokkaasti Naton laajemman leviämisen alueella. Kiina on vahvistanut otettaan uudella investointi- ja talousyhteistyöllä. Kehitys on vaikeuttanut alueen EU-lähentymiskeskitystä. Muutosprosessin aikana EU on sopinut uudesta strategistaan Kiinan taloudelliseen laajenemiseen. EU:n viime vuoden lopulla solmima investointisopimus Kiinan kanssa on kuitenkin ollut jäissä viime keväästä lähtien.

Parissa kymmenessä vuodessa Länsi-Balkan on vain osittain integroittunut läntiseen turvallisuus- ja talousrakenteeseen. Naton sovittua Pohjois-Makedonian jäsenyyjärjestelyistä on Venäjä onnistuneesti rohkaissut Serbiä ja Bosnia-Hertsegovinaa pidättäytymään jäsenyysspyrkimyksistä. Lainsäädännön hidas muutostyö maan demokratisoimiseksi on tarjonnut Kiinalle mahdollisuuden taloudellisen vaikutusvallan lisäämiseen alueella.

Vaikka Jugoslavian hajoamissodat saatiin, Kosovoa lukuun ottamatta päättymään 1995 on Länsi-Balkan edelleen ristiriitojen alue. Bosnia ja Montenegro onnistuiin serbitasavaltaan ja bosniakkien ja kroaattien

federaatioon, sekä Brčkon monikansalliseen itsehallintoalueeseen. Ulkoiset voimat, etniset ja uskonnolliset yhteisöt vaikuttavat alueella. Saudi-Arabia ja Turkki pitävät yhteyttä Albaniaan, Kosovoon ja Bosniaan. Kiinan ja Venäjän vaikutusvalta on selvästi vaikuttanut EU ja Naton jäsenyyshalukkuuteen.

Venäjän yhteydet Serbi-ortodoksiseen yhteisöön sekä Kiinan kasvava taloudellinen vaikutusvalta useissa Länsi-Balkanin maissa on pysäyttänyt EU:n jäsenyyssprosessin. Koronan aiheuttama taloudellinen taantuma on hidastunut integraatioprosessia, joka on houkuttellut köyhimpiä maita tarttumaan Kiinan rahoitus ja investointitarjouksiin.

Pohjois-Makedonian liittyminen 2020, Albanian ja Kroatian 2009 sekä Montenegron 2017 jälkeen Natoon merkinnee loppua Naton kahden vuosikymmenen laajenemisprosessille. Serbibosnia kieltäytyi luovuttamasta armeijaansa Bosnian hallitukselle luopuen siitä kuitenkin 2019, jota se pitää tänään virheenä. Eripura Kosovon asemasta rajoittaa Serbiä integroitumista EU:n ja Natoon.

Serbiassa ja Montenegrossa on autoritaarisuus ja kansalaisoikeuksien ne-

gatiivinen kehitys saanut jalansijaa. Serbiällä on laajoja turvallisuussidoksia Kiinan kanssa. Se on mm. kehittänyt kiinalaista kasvojen tunnistusjärjestelmää uhmaten EU:n yksityisyyden suojaa koskevia lakeja. Serbian presidentti Alexander Vučić onkin hiljattain ylistänyt Kiinan Marxismia. Serbiaan ei ole vaikuttanut Montenegron miljardiluokan moottoritien rahoitussuhteen katkaiseminen Kiinaan eikä sen taloudellisen avun pyyntö Euroopan unionille.

Kroatia 2013 ja Slovenia 2014 liittyivät menestyksellisesti EU:n. Serbiällä ja Montenegrolla ei ole mahdollisuutta EU:n jäsenyyteen ennen 2030. Muut alueen valtiot ovat juuttuneet demokratiamuutokseen ja kärsivät hallinnon tehotomuudesta. Lukuun ottamatta Kroatiaa ja Sloveniaa Länsi-Balkan on selvästi EU:n keskimääräisen talouskasvun alapuolella. Sisäiset ongelmat kuten korruptio ja organisoitu rikollisuus vaikuttavat EU-suhteisiin. Rauhanturvaaminen jatkuu edelleen Bosniassa (EUFOR) ja Kosovossa (KFOR).

Ranskan veton jälkeen, kun EU:n lähentymiskriteereitä oli tarkistettu, aloitettiin jäsenyysneuvottelut Pohjois-Makedonian ja Al-

banian kanssa. Uuden ohjeistuksen uskotaan avoavan lähestymisprosessin paremmin yleisölle ja sen toimeenpanon seuranta on tiukempaa. Ehdokaslistan jälkipäässä ovat Bosnia ja Kosovo, jonka ongelma on, että viisi EU jäsenmaata eivät tunnusta sen olevan valtio.

Länsi-Balkanin köyhillä alueilla Venäjä voi tukea paikallisia oppositiovoimia vastustamaan alueen maiden integraatiota Natoon ja EU:n. Venäjä ylläpitää läheisiä suhteita serbitasavaltaan ja sen presidenttiin Milorad Dodikiin, joka tukee Bosnian oppositiossa serbien etnistä identiteettiä ja vastustaa Bosnian hakeutumista Naton jäsenyyteen. Venäjä on onnistunut vahvistamaan liittolaisuutta Serbian kanssa tukemalla Serbiä Kosovon kiistassa.

Venäjän kieltäytyminen tunnustamasta Kosovoa ja puolustamalla Serbian intressejä YK:ssa se saa vaikutusvaltaa Belgradissa. Venäjä voi myös vaikuttaa Serbian EU:n lähentymisprosessiin, joka edellyttää Kosovon tunnustamista. Venäjä käyttää onnistuneesti myös avointa diplomatiaa vahvistamaan ortodoksi-identiteettiä Serbian ja serbitasavallan kanssa. Montenegroa ja Pohjois-Make-

doniaa kohtaan se suuntaa enemmän informaatiovai-

toisin kuin Natolla ja EU:lla Venäjällä on oma etunsa venäläisestä kulttuurista ja arvoista tava- tessaan alueen poliittisia johtajia. Venäjä on houkutteleva kumppani poliitikoille, jotka etsivät vahvistusta omaan asemaansa, mutta se ei korvaa EU:n talouteen ja läntisiin arvoihin nojaavaa politiikkaa. Serbitasavallan poliittinen eliitti ja väestö näkevät EU:n jäsenyyden houkuttelevana tavoitteena huolimatta valtiojohtoon lähentymisestä Kiinaan.

Venäjä vastustaessaan EU:a ei kuitenkaan tarjoa kestävä vaihtoehtoa energian, raskaan teollisuuden ja pankkitoiminnan rahoittamiselle. Serbiassa ja Bosniassa Venäjä tuki paikallisia Naton laajentumisen vastustajia mutta sen painostus vain lisäsi Montenegron intoa liittyä Natoon.

Kiina on nopeasti kasvava voima Länsi-Balkanilla. Kiina tulee alueelle investointineen talous edellä, joka hämmentää EU:n lähentymisprosessia ja edistää alueen geoeconomista jakoa EU:n ja sen ulkopuolisten maiden välille. Kiinan Silkkiteialoiteen myötä se on rahoittanut lukuisia rakennusprojekteja Länsi-

Balkanilla. Esimerkkinä silta, joka yhdistää Dubrovnikin eräänlaisen enklavin emämaahan, huippunopea junayhteys Belgradista Budapestiin, sekä mm. aiemmin mainittu Montenegron moottoritieprojekti. Kiina on suunnannut lainoja Länsi-Balkanin energia- ja liikennesektorille.

Poliittiset ja taloudelliset riippuvuudet Kiinasta vaikuttavat myös EU:n laajentumisohjelmaan vaikeuttaen alueen maiden yhteiskunnallista reformia, joka on ehtona EU:n lähentymiselle. Toinen ongelma on Kiinan tarjoamien projektien läpinäkyvättömyys. Tshekin tyytymättömyys Kiinan poliittisiin vaatimuksiin on myös merkittävä esimerkki Länsi-Balkanin maille.

Bosnian 31. heinäkuuta eronneen korkean edustajan **Valentin Inzkon** määrättyä heinäkuun lopulla uuden lain, joka säätää jopa viiden vuoden vankeusrangaistuksen Srebrenican kansanmurhan kieltäjille ja sotarikollisten ylistämiselle sai Serbitasavallan johtaja **Milorad Dodikin** hylkäämään nopeasti Inzkon päätöksen ja uhkasi käynnistää Bosnian hajoamisprosessin.

Seppo Ruuhonen
everstiluutnantti evp

RESUL:N SM-AMPUMAMESTARUUDET 3.7. HUOVINRINTEELLÄ

Kokonaiskilpailu
(RA1+RA2+RA3+RA4=yhteensä)

1 Seppälä Olli Pekka PIR 97 164 98 93 452, 2 Oikarinen Pasi LAP 97 173 97 84 451, 3 Junttila Jukka P-P 96 169 97 86 448, 12 Salo Jani V-S 95 165 89 83 432, 16 Nieminen Jari V-S 93 166 91 77 427, 17 Takala Arto V-S 95 151 91 88 425, 23 Erkkilä Marko V-S 94 164 88 76 422, 25 Lehtonen Jukka V-S 92 149 96 85 422, 27 Anttonen Matti V-S 96 157 87 81 421, 52 Kuuskoski Oskari V-S 95 124 93 78 390, 59 Isomursu Aleks V-S 90 126 87 56 359, 60 Mäntylä Tero V-S 92 117 92 57 358, 62 Hemmi Jukka V-S 87 140 76 47 350, 64 Peltonen Ari V-S 98 65 90 78 331, 65 Kaunisto Miro V-S 83 137 69 35 324, 67 Laho Antti V-S 82 73 82 76 313, 68 Tirronen Tuomo V-S 80 114 43 58 295, 69 Anttila Jyrki V-S 62 78 81 68 289, 71 Virtanen Lauri V-S 84 104 51 47 286, 72 Laho Aleks V-S 76 66 79 56 277, 73 Pigg Tuomas V-S 0 108 85 80 273, 74 Venho Matti V-S 92 76 51 53 272, 76 Viikman Jari V-S 75 69 84 41 269, 78 Sellman Klaus V-S 90 84 51 21 246, 79 Tuominen Pekka V-S 73 0 84 83 240, 80 Kuusisto Mikko V-S 49 76 73 35 233, 82 Peltola Teemu V-S 89 56 49 22 216, 83 Heikkilä Reijo PIR 0 0 96 89 185, 85 Peltomaa Petteri V-S 50 0 84 39 173, 89 Kandelberg Kari V-S 46 33 35 28 142

VARSINAIS-SUOMEN RESERVIPIIRIEN AMPUMAMESTARUUS- KILPAILUT 7.8.

Laitilan Reserviupseerit ja Laitilan Reservialiupeeerit järjestivät yhdessä elokuuisena lauaintaina 7.8. ampumamestaruuskilpailut Krouvinummen ampumaradalla Mynämäessä. Kilpailut järjestettiin koronapandemiasta johtuvan väliuuden jälkeen. Järjestelyissä otettiin huomioon terveysturvallisuus siten, että ampumapaikkojen välillä oli turvaväli sekä kivääriradalle ja pistooliradalle oli laitettu käsien desinfiointipaikka. Kilpailut alkoivat aurinkoisessa säässä. Kilpailujen viimeistä lajia uhkasi sadekuuro, mutta kilpailut saatiin viedyksi läpi ilman kilpailijoiden kastumista.

Tulokset Pienoiskivääri Makuu 60 ls

H
1. ylikersantti Joni Majala 489 Mynämäen Seudun Reserviläiset H 50

1. alikersantti Ilkka Ratamo 580 Halikon Reserviläiset

H 60

1. vääpeli Markku Haklin 575 Halikon Reserviläiset
2. ylikersantti Esko Pentikäinen 572 Mynämäen Seudun Reserviläiset
3. jääkäri Veikko Laine 564 Halikon Reserviläiset

H 70

1. alikersantti Jarmo Engblom 571 Paimio Seudun Reserviläiset
2. ylimatruusi Matti Koivusalo 555 Turun Reservialiupeeerit-Turun Reserviläiset

H 75

1. sotilasmestari Raimo Novari 518 Paimion Seudun Reserviläiset

H 85

1 kersantti Olli Silanto 527 Paimion Seudun Reserviläiset

Joukkuekilpailu H 50

1. Halikon Reserviläiset 1719 alikersantti Ilkka Ratamo, vääpeli Markku Haklin, jääkäri Veikko Laine
2. Paimion Seudun Reserviläiset 1616, alikersantti Jarmo Enblom, kersantti Olli Silanto, sotilasmestari Raimo Novari

Asentokilpailu 3 x 20 ls

H 50
1. Alikersantti Ilkka Ratamo 571 Halikon Reserviläiset

H 60

1. vääpeli Markku Haklin 543 Halikon Reserviläiset
2. jääkäri Veikko Laine 523 Halikon Reserviläiset
3. ylikersantti Esko Pentikäinen 480 Mynämäen Seudun Reserviläiset

Joukkuekilpailu H 50

1. Halikon Reserviläiset 1637, alikersantti Ilkka Ratamo, vääpeli Markku Haklin, jääkäri Veikko Laine

Asentokilpailu 2 x 30 ls

H 75

1. sotilasmestari Raimo Novari 497 Paimion Seudun Reserviläiset

Pistoolilajit

Pienoispistooli 30 + 30 ls

H 60

1. kersantti Kalevi Toivonen 561 Turun Reservialiupeeerit-Turun Reserviläiset
2. alikersantti Matti Anttonen 549 Salon Seudun Reserviläiset
3. alikersantti Ismo Mäntysalo 509 Laitilan Reservialiupeeerit
4. vänrikki Jaakko Myllykylä 492 Loimaan Reserviupseerit
5. jääkäri Matti Venho 458 Turun Reservialiupeeerit-Turun Reserviläiset

H 70

1. kapteeni Tuomo Kuopio 509 Kyrön Seudun Reserviupseerit
2. sotamies Pekka Kähkönen 504 Turun Reservialiupeeerit-Turun Reserviläiset
3. sotamies Seppo Junttila 491 Turun Reservialiupeeerit-Turun Reserviläiset
4. alikersantti Martti Martelius 472 Mynämäen Seudun Reserviläiset

H 80

1. yliluutnantti Matti Arvela 512 Turun Reservialiupeeerit-Turun Reserviläiset

Joukkuekilpailu H 50

1. Turun Reservialiupeeerit-Turun Reserviläiset 1577, kersantti Kalevi Toivonen, yliluutnantti

Matti Arvela, sotamies Pekka Kähkönen

Pienoispistooli pika-ammunta 3 x 20 ls

H 60

1. kersantti Kalevi Toivonen 557 Turun Reservialiupeeerit-Turun Reserviläiset
2. vänrikki Jaakko Myllykylä 513 Loimaan Reserviupseerit
3. alikersantti Matti Anttonen 495 Salon Seudun Reserviläiset
4. jääkäri Matti Venho 492 Turun Reservialiupeeerit-Turun Reserviläiset
5. alikersantti Ismo Mäntysalo 469 Laitilan Reservialiupeeerit

H 70

1. alikersantti Martti Martelius 502 Mynämäen Seudun Reserviläiset
2. sotamies Pekka Kähkönen 501 Turun Reservialiupeeerit-Turun Reserviläiset
3. sotamies Seppo Junttila 469 Turun Reservialiupeeerit-Turun Reserviläiset
4. kapteeni Tuomo Kuopio 460 Kyrön Seudun Reserviupseerit

H 80

1. yliluutnantti Matti Arvela 493 Turun Reservialiupeeerit-Turun Reserviläiset

Joukkuekilpailu H 50

1. Turun Reservialiupeeerit-Turun Reserviläiset 1551, kersantti Kalevi Toivonen, sotamies Pekka Kähkönen, yliluutnantti Matti Arvela

TULOSTAU LU

Isopistooli 30 + 30 ls

H 60

1. alikersantti Matti Anttonen 532 Salon Seudun Reserviläiset
2. vänrikki Jaakko Myllykylä 500 Loimaan Reserviupseerit
3. alikersantti Ismo Mäntysalo 490 Laitilan Reservialiupeeerit

H 70

1. sotamies Pekka Kähkönen 493 Turun Reservialiupeeerit-Turun Reserviläiset
2. sotamies Seppo Junttila 492 Turun Reservialiupeeerit-Turun Reserviläiset
3. alikersantti Martti Martelius 468 Mynämäen Seudun Reserviläiset
4. kapteeni Tuomo Kuopio 348 Kyrön Seudun Reserviupseerit

H 80

1. yliluutnantti Matti Arvela 480 Turun Reservialiupeeerit-Turun Reserviläiset

Joukkuekilpailu H 50

1. Turun Reservialiupeeerit-Turun Reserviläiset 1465, sotamies Pekka Kähkönen, sotamies Seppo Junttila, yliluutnantti Matti Arvela

Älä jää vaivojen kanssa yksin.

Nopeasti ja turvallisesti lääkäriin,
päivystykseen ja hammaslääkäriin.

Terveystalo

 Pulssi | Aninkainen | DataCity | Naantali | Lieto

Varaa aika terveystalo.com tai soita 030 6000 (avoinna 24/7, puhelun hinta lankaliittymästä 8,35 snt/puhelu + 3,20 snt/min, matkapuhelinliittymästä 8,35 snt/puhelu + 19,33 snt/min).

Parivartio

Seuraava
numero ilmestyy
26.10.2021

Aineisto
seuraavaan
lehteen
4.10.2021
mennessä.

SILIKONITUOTTEET

- MUOTONAUHAT
- MUOTTITUOTTEET
- SILIKONILETKUT
- NESTESILIKONITUOTTEET (SLR)

HEXAMER OY

Pakurlantie 6, 20380 Turku, puh. 010 617 620, fax 010 617 621

VIRTASEN 4 ÖLJYN LAATUMAALI MAALI, JOKA OSUU PUUN YTIMEEN

Perinteinen, luonnonöljypohjainen Virtasen 4 Öljyn Laatumaali imeytyy syvälle puun sisään. Siksi se ei lohkeile irti vaativissa olosuhteissa. Vaadi sinäkin talomaalikesi öljymaalien napakymppi, Virtasen 4 Öljyn Laatumaali*!

Jälleenmyyjien yhteystiedot: www.virtasenmaalitehdas.fi

TESTIVOITAJALAATUA*

*Testivoittaja, TM-Rakennusmaailma 6/2008 ja 6/2011
Virtasen Maalitehdas,
Työkuja 5, 21600 Parainen (02) 45 44 500

VIRTASEN
maalitehdas

Turun Tilipalvelut Oy

Itäinen Pitkäkatu 34
20700 Turku

puh: 02-2342109
gsm: 050-5574110

e-mail: toimisto@turuntilipalvelut.fi

Parivartio

Lehtitehdas
WWW.LEHTITEHDAS.COM

Örninkatu 14, 24100 Salo
p. 02-770 21

LAKKONEN

Laakkonen RAISIO
Veljekset Laakkonen Oy
Nikkarinkatu 1, 21280 Raisio
Vaihde 010 214 7800
Myynti: ma-pe klo 9-18, la 10-15
Huolto ja varaosat: ma-pe klo 7.30-17

Puheluhinnat 010-yhteyshenkilöön: lankapuh. 8,35 snt/puh + 6,00 snt/min, laakkonen.fi
matkapuh. 8,35 snt/puh + 17,17 snt/min. Hinnat sis. alv 24 %.

Suomalainen pankki, joka
tarjoaa parhaat keskittämisedut.
Tule asiakkaaksi.

Yhdessä hyvä tulee.

Lounaismaan
Osuuspankki

Ihan tässä lähellä.

OP Turun Seutu

Yllättävän helppoa

K Rauta

SATAKUNNANKATU

Satakunnankatu 39, Pori, Puh. 02-631 3300,
ma-pe 7.30-19, la 9-16, www.k-rauta.fi/pori

